Milliyet
ÇOCUK
26 Mayıs 1980 ● Sayı: 21 ● 20 Lira

CHARLES DICKENS I

Her hafta
çizgi-roman
dergisi
armağan ediyoruz

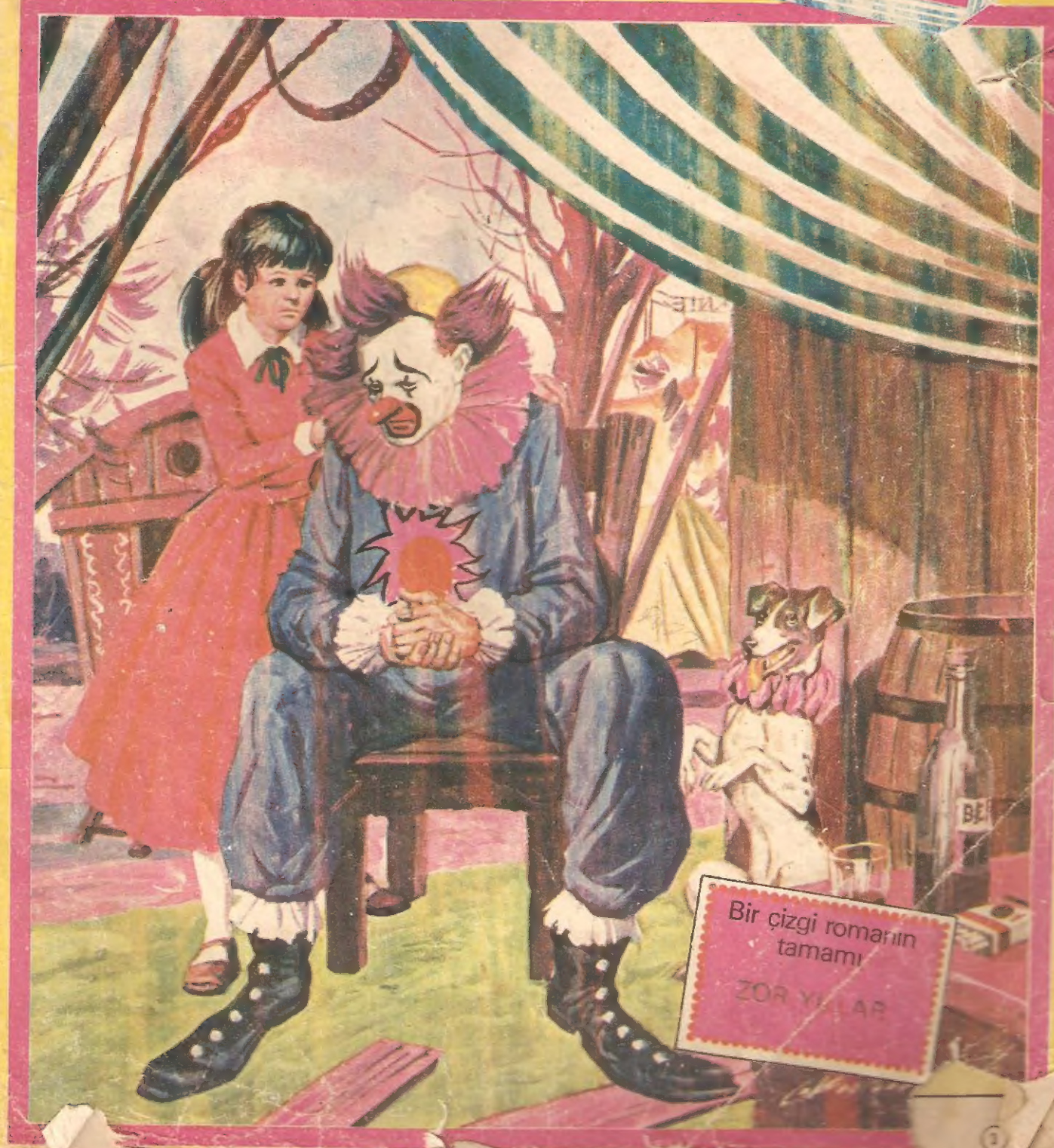

Bir çizgi romanın
tamamı
ZOR YILLAR

TEMEL REİS

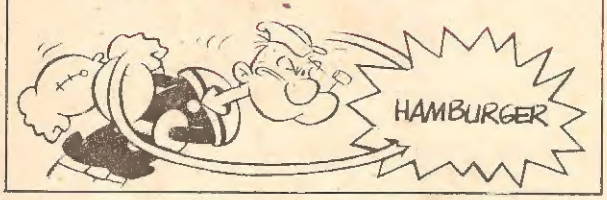
HAMBURGER

MERAK ETME, ÖDÜNÇ İSTİYORUM TEMELLİ DEĞİL..
NE ZAMAN ÖDÜNÇ ALDIĞINI GERİ VERDİN?..

NE OLUR KAMP GEREÇİNİ ÖDÜNÇ VERSEN?
VERELİM BAKALIM..
?

BU TÜR KAMP MERAKIN OLDUĞUNU BİLMİYORDUM.
HER ZAMAN AÇIK HAVADA YAŞAMAYI SEVERİM...

KAMPINI NEREDE KURACAKSIN?..
UMUT VADİSİNDE...

SENİNKİ UMUT VADİSİNDE KAMP KURACAKMIŞ...
NERESİYMİŞ ORASI?..
?

UMARIM UZAKTADIR DA BAĞIMIZI DİNLERİZ!

?
?
?
!
YAKINDA BURADA HAMBURGER BÜFEMİZİ AÇACAĞIMIZI DOSTLARIMIZA DUYURURUZ...

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

26 Mayıs 1980

1980 / Sayı 21 / Sıra 365

Sahibi:
Milliyet Yayın A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Yönetmeni:
ÜLKÜ TAMER

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni:
GÜL ÖNET

Teknik Yönetmen:
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu
İstanbul

Abone ve Satış için Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL.
6 ay: 507 TL
Uçakla:
1 yıl: 1092 TL
6 ay: 546 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

Dizgi:
Milliyet Yayınları

Baskı:
Milliyet Ofset Tesisleri

Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL
Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL

bizden size

SEVGİLİ çocuklar, hepinize iyi, güzel bir hafta dileğiyle merhaba diyoruz!

Daha önceden de açıklamıştık, yinelemekte yarar görüyoruz. Dergimiz bazı baskı teknikleri nedeniyle yayın tarihinden üç hafta önce hazırlanıyor. Bunun için de size güncel haberleri duyuramıyoruz. Her olayı anından üç hafta sonra karşınıza getirebiliyoruz. Bunun için de, örneğin, Uçurtma Şenliği'nin fotoğrafları elimize geçmeden dergiyi baskıya vermek zorundayız. Büyük olasılıkla bu dergiden bir hafta sonraki dergide şenlikle ilgili ayrıntılı bilgileri ve fotoğrafları bulabileceksiniz.

GENE aynı nedenlerden geçtiğimiz 23 Nisan Çocuk Bayramı'yla ilgili bir olayı ancak bu haftaki sayımızda duyurabiliyoruz. İç sayfalarımızda bulacaksınız. Sinop'ta bu yılki Çocuk Bayramı çok ilginç bir biçimde kutlanmış. Gelecek yıllar böyle bayramların tüm ülkede yaygınlaşmasını istiyoruz.

UÇURTMA adlı öyküsüyle Hakkı Özkan, bu hafta yine sizlerle birlikte olacak sevgili çocuklar. Öyküyü severek okuyacaksınız.

Bu hafta hepinizin ilgisini çekeceğini umduğumuz bir yazı var derginizde. Sürekli olarak "Isı" ve "sıcaklık" kavramları birbirine karıştırılıyor. En ciddî yayın organlarında bile bu yanlışlığa sık sık rastlıyoruz. Boğaziçi Üniversitesi Fizik Bölümü doçentlerinden Refik Ömer Akyüz, size bu konuyu aydınlatıcı bir yazı yazdı. Isı'yla Sıcaklık'ın birbirinden ayrılması gerektiğini bu yazıyı okuduktan sonra daha iyi anlayacaksınız. İlerde Sayın Akyüz, size bu türden bilimsel/teknik olayları yazmayı sürdürecek. Kendisine teşekkür ediyoruz.

Hepinize esenlikler dileriz sevgili okurlarımız...

OKURUN SESİ

● **GÖKHAN GÖKTÜRKLER** (*İstanbul*): Dergimizi çok beğeniyorum. Çeşitli uçakların resimlerini ve onlarla ilgili bilgi yayınlamanızı istiyorum.

● **CEVAT TUNÇLAR** (*Sakarya*): Dergimizi her hafta alıyor ve çok beğeniyorum. Bu kadar güzel bir dergi hazırladığınız için sizi kutlarım. Sizden dileğim Tele-Yunus'u yayınlamanızdır.

● **CEM DAĞLI** (*Eskişehir*): Sizden isteğim, gelecek sayılarda basketbolla ilgili bilgiler vermenizdir.

● **FÜSUN MARANGOZ** (*Ankara*): Milliyet Çocuk Dergisi'ni çok severek okuyorum. Sizden isteğim şu: Derginizde sağlık köşesine yer verir misiniz?

● **FATMA DAĞLI** (*İskenderun*): Dergimizi çok beğeniyorum. Acaba halkın sorunlarıyla ilgili yazılar yayınlar mısınız?

● **AHMET CAMCIOĞLU** (*Sinop*): Edebiyatla ilgili bilgilere geniş yer vermenizi dilerim.

● **ESER ÇINAR** (*Konya*): Dergimizi her hafta severek okuyorum. Pembe Panter'i yayınladığınız için çok teşekkür ederim.

UZAY ÇOCUKLARI

TEMBELLER ADASI

ASLAN KRALIMIZIN ÖNDERLİĞİNDE ORMANA YÜRÜYORUZ..

YAŞASIN KRALIMIZ!

ORMAN BİZİMDİR

TEMBELLERİ ATACAĞIZ...

BU SIRADA ORMANDA

SİZ KİMSİNİZ? BENİ NEREYE GÖTÜRÜYORSUNUZ?

KÖTÜ BİR DÜŞÜNCEMİZ YOK. ÇALIŞACAK KİŞİLER GEREKLİ BİZE..

İŞE ALINMANIN BU BİÇİMİNİ DE İLK KEZ DUYUYORUM.. PEKİYİ NE YAPACAĞIM...

SİZE GÖRE BİR İŞ BULURUZ...

MADENSİ BİR GÖRÜNÜMÜNÜZ VAR. YOKSA MAKİNA ADAMLARMISINIZ?

YAPIMIZ MADENSİ AMA MAKİNA DEĞİLİZ..

ALTIN ADAMLARIZ BİZ..

BENİ BIRAKIN LÜTFEN!

KORKMAYIN BİR ZARARIMIZ DOKUNMAZ. ALTIN GİBİ YÜREĞİMİZ VAR.

ALTIN YİYEREK BESLENİYORUZ. UZUN SÜREDİR DE AÇIZ.

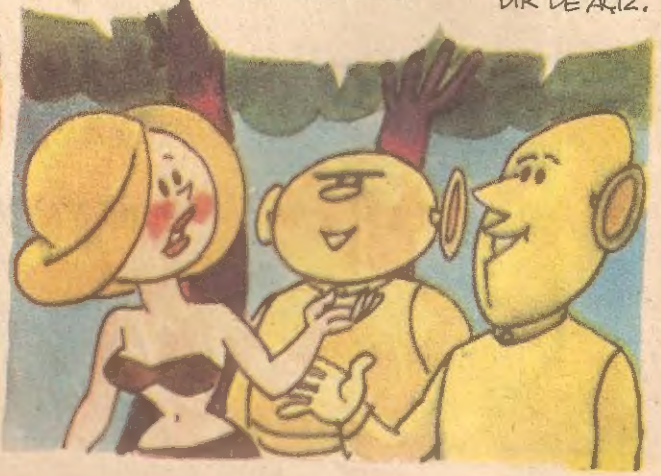

BENDE ALTIN YOKKU SIZE BİR ZARARIM DOKUNMAZ...

OLUR OLUR.. SİZİ ELİMİZDE TUTACAĞIZ.

BÖYLECE ARKADAŞLARINIZ MADENDE ÇALIŞMAK ZORUNDA KALACAKLAR...

ALTINLARA ULAŞINCA DA KARNIMIZI DOYURACAĞIZ..

SAVUNMANIZ NE OLURSA OLSUN TUTUMUNUZ YANLIŞ. ARKADAŞLARIM BENİ KURTARMAYA GELECEKLER...

NE İYİ ONLARI TEKER TEKER TAŞIMAK ZORUNDA KALMAYACAĞIZ..

EVET TIPIŞ TIPIŞ GELECEKLER!

HEY! BU GÜRÜLTÜ DE NE?

YER SARSILIYOR!

İLERİ ASLANLARIM..

ASLAN SENSİN.. SEN İLERLEYECEKSİN SAYIN KRALIM.

NEDİR BU BAŞIMA GELEN? İLK GÖRDÜĞÜM Kİ ARKLIYI PARÇALAYACAĞIM..

DİKKAT ET! ASLAN SALDIRIYOR..

KORMA GÜZELİM.. BANA BİR ŞEY YAPAMAZ.

HAH - HAH ! NE KOMİK. ASLAN BENİ ISIRIYOR..

SANA BİR ŞEY OLMAZ AMA KADIN BİZİM GİBİ DEĞİL. DEFET ŞU ASLANI...

HAYDİ ASLANIM GÜLE GÜLE GİT..

UÇUYORUM, KUŞ GİBİ UÇUYORUM..

KONMASINI DA ÖĞRENMEM GEREK.

????

KAÇIN DURMAYIN.. GERİ ÇEKİLİYORUZ..

BÜTÜN BU HAYVANLAR DA NEREDEN ÇIKTI? İYİCE BİR DERS VERELİM DE BİR DAHA BİZİ TEDİRGİN ETMESİNLER.

HEY! ASLANIM, DUR.. BİZİ BEKLE..

SİZ DEMİŞTİNİZ YA.. KRALLAR ÖNDE GİDER..

HEPSİNİ KAÇIRDIK. BU KADAR PATIRTI GÜRÜLTÜ OLDU DA SU TEMBELLER UYANMADI..

BİR IŞIN DA ŞU MİSKİNE YOLLAYACAĞIM...

BÜTÜN HAYVANLAR ÜRKMÜŞ KAÇIYORLAR NEDEN ACABA?

ANLAŞILDI, ŞU İLKEL ADAM KOVALIYOR ONLARI. YOKSA TOPRAĞI DA BU ADAM MI KAÇIRDI? HEMEN ARDINA DÜŞEYİM..

DEVAM ED

ÖYKÜ

UÇURTMA

HAKKI ÖZKAN

UÇURTMA yaptığımızı gören ninem gülümsedi:

— Nerede uçuracaksınız onu çocuklar? dedi.

— Yukardaki arsalıkta, dedim.

Ninem bir an daldı, düşündü:

— Bak orası hiç aklıma gelmemişti, dedi. Çok iyi. Yakında o boşluğa da bir yapı oturturlar mutlaka. Eskisi gibi çocukların oynayacağı boş arsalar falan kalmadı, çocuk bahçeleri de yeterli değil. Her yan iyi kötü bir sürü yapılarla doldu. Kat kazanmak için bahçeli evleri bile yıkıyorlar...

Uçurtmaya allı güllü bir kuyruk yapmak için renkli kâğıtları kesen arkadaşım, bakkalın küçük oğlu Ertan. onları ipe ustaca dizerken, Nuri soluk soluğa geldi:

— Getirdim, dedi.

— O da ne?

— Jilet.

— N'olacak o?

— Kuyruğa takacağız.

— Neden?

— Başka mahallelerin çocukları uçurtmamıza karambol yaparlarsa onu kurtarabilmek için. Bir de...

Ona bakıp susunca, ninem gülümsedi, sonra:

— Susma, söyle, dedi.

— .....

Ninem üsteledi:

— Korkma, söyle. Bir zamanlar ben de çocuktum. Hep böyle yaşlı, romatizmalı değildim elbette. Sizin gibi on bir, on iki yaşlarındayken ağabeylerim evde uçurtmalar yaparlar, boş arsalarda uçurmaya giderlerken beni de götürürlerdi.

Ninemin sözlerinden cesaret alan Nuri, uçurtmanın kuyruğunu dengelerken az önce yarıda bıraktığı sözünü sürdürdü:

— Başka çocukların uçurtmalarını karambola getirip ellerinden almak, karambola gelmemek için, dedi.

Ertan jiletleri aldı, ince ince kesilmiş, ipe dizilip renk renk kâğıtların arasına ustaca yerleştirdi. Kuyruğa değen uçurtmaların ipleri mutlaka kesilir, kontroldan kaçan uçurtma ya bir dama, ya bir tele, ağaca takılır, orada kalırdı.

Ninem düşünceli düşünceli bizi seyrederken:

— Yaptığınız uçurtmayı bir atmaca kuşa, bomba yüklü bir uçağa döndürüyorsunuz, dedi.

Bakkalın oğlu Ertan güldü:

— Elbette öyle yapmamız gerekli, yoksa uçurtmamızı havada kaparlar, dedi.

Güldü ninem:

— Elinizdekini kaptırmamak için önlem almanız iyi, dedi. Sonra oturup ağlayacağınıza...

— .....

— Oyunların hepsi tatlı olsa, sonu kavgaya, tartışmaya dönmese çok iyi olur değil mi çocuklar? diye sordu.

— Elbette iyi olur nine.

— Aferin size.

Bu benim ilk büyük, çıtalı uçurtmamdı. Daha önce kâğıttan, çıtasız şeytan uçurtmaları yapmıştım. Makara ipiyle uçurmuştum. Ama şimdi üç arkadaş, el ele vermiş, paralarımızı birleştirip, allı güllü ince kâğıtlardan kocaman bir uçurtma yapmıştık.

Ertan bu işin ustasıydı, daha önce birçok uçurtma yapmıştı, hatta bazılarını babasının dükkânında satmıştı. Uçurtma yapmak için nelerin gerekli olduğunu çok iyi biliyordu. İlkin çıta almıştık. Onları, ikisi aynı boyda, birini daha kısa kesip, tam ortadan incecik bir çiviyle çakmıştık. Sonra kenarlarını ipleyip, kaplamak için kâğıtları uyum içinde kestikten sonra kolayla birleştirip, çıtanın kenarındaki gerilmiş ipe yapıştırmıştık. Havada tutmak için gereken, baş ve kuyruk tarafına iple bir güvel terazisini de yapınca ona uygun gelecek,

sokak

Kışın içine açtım sokağı
Evleri koydum yerli yerine
Sobalarını bigüzel yaktım
Çıktım ülkemin açık denizlerine

Alını aldım yedi rengin
Güneşin battığı yerden
Babamı anımsadım da ilkin
Gül rengi çaylar demledim

— Tavşan kanı da ne demek —

Kış dedin mi karlar gerek
Çocuklar oynayacaklar
Büyükler izleyecek

Çıktık Ferzande'yle Süphan'ın doruğuna
Memesinden kar sağdık
Karları verdik bulutlar buyruğuna
Rüzgâr bulutları İzmir'e götürecek

Ferzande söz verdi İzmirler'e gelecek
İlkyazlara açacağı ilk sokak için
İmbatlara sımsıcak maviler yükleyecek
Ferzande sevincinden kaynıyor için için

aydın yalkut

dengeyi sağlayacak renk renk kâğıtlardan oluşmuş kuyruğu da bağlamıştık. Bunlardan biri eksik ya da fazlalık yapılırsa uçurtma havada dengeyi bir türlü sağlayamaz, hatta uçmazdı.

Her ilkbahar ve sonbahar aylarında olduğu gibi göklerde bizim de uçurtmamız uçacaktı artık. Güllü, kuşlar gibi süzülecek, ipimiz elverdiğince mesafe boyu yükselecekti. İlkin ikimiz baş tutacaktık, diğerimiz uçurtmayı idare için çekecekti, kısa zaman sonra yaramaz bir kuşa benzeyen uçurtmamız herkesi kıskandıracaktı. Takla attıracaktık ona, düşer gibi yapıp, bizi seyredenlerin yüreklerini hoplatacaktık.

— Yeterince ipiniz var mı? dedi, ninem.

— Var, dedi, Ertan. Babamdan koskoca bir yumak aldık.

Bir çıtaya ustaca sardığı yumağı gösterdi.

— Çok iyi, dedi, ninem.

— Bizim uçurtmamız herkesinkinden daha yükseğe çıkacak.

— Çocuklar saldırırsa ne yapacağız? dedi, Ertan.

— Saldıramazlar, dedi, Nuri, kocaman pazısını gösterdi.

— Neden saldıramazlarmış? diye merakla sordu, ninem.

Ertan kurnaz kurnaz güldü:

— Çünkü biz el ele vereceğiz, uçurtmayı yalnız bırakmayacağız.

Ninemin yüzü ışıdı:

— Çok güzel düşünmüşsünüz çocuklar, dedi, sorun uçurtmayı yapmakta değil.

Çocuklar, buruşuk bir elmayı andıracak ninemin yüzüne merakla baktılar bir an. Nuri:

— Başka bir şorun daha var mı? dedi.

— Elbette var.

— Ne var?

— Onu ustaca uçurmak.

— .....

— Az önce de söylediğiniz gibi el ele verirseniz uçurtmanız gökyüzünü yaramaz bir kuş gibi süsler, yoksa!..

Gülümsedik, sanki sözleşmiş gibi hep bir ağızdan:

— Sen merak etme, dedik, uçurtmayı elimizden kimse alamaz.

— En güzel şeyler birlik ve beraberlik içinde olur.

— Sen de bizimle gelsene nine.

— Olur mu?

— Neden olmasın! Çoğumuzun babaları, ağabeyleri, anneleri de geliyor, biliyorsun.

— Peki, ben de geliyorum sizinle.

— Yaşa sen nine!..

Kuyruğu uçurtmaya ustaca sardık, yumak yapılmış ipimizi aldık. Hep birlikte yukardaki arsalığa yollandık.

Az sonra uçurtmamız masmavi göklerde rengârenk süzülürken güneşe, bize, evlerin damlarına, kuşlara gülümseyecek.

Ninem, bizimle birlikte uçurtma uçuracağı için heyecanlı gibi geldi bana. Romatizmalı bacaklarının ağrısına sızısına aldırmadan soluk soluğa ardımızdaydı:

— Bana da uçurtacaksınız değil mi? diye sordu.

— Elbette.

Gözleri ışıdı.

İLGİNÇ REKORLAR

Dünyanın en pahalı şapkası ise Napolyon'un giydiği ünlü şapka. Bu şapka 1970 yılında 30.000 dolara satılmış.

Napolyon Bonapart

Dünyanın en uzun geri geri yürüyen adamı olan Plennie Wingo, 15 Nisan 1931 günü Texas'tan yola çıkmış ve geri geri yürüyerek 24 Ekim 1932 'de İstanbul'a varmış.

Yumurta yeme rekoru ise bir Amerikalıya ait. Douglas Burch, 130 saniyede 32 rafadan yumurta yemiş.

Dünyanın en uzun sözcüğü Yunan yazarı Aristophanes'in bir piyesinde geçiyor. Bu sözcük tam 182 harften oluşuyor.

Dünyanın en büyük omleti 1973 yılında İngiltere'nin Guildford kasabasında bir şenlikte yapılmış. Bu omlet için 5600 yumurta kullanılmış.

Bir hapisaneden kaçıp da en uzun süre dışarda yaşama rekorunu Amerikalı Leonad Fristoe'nun 15 Kasım 1923'de Nevada hapisanesinden kaçan mahkûm, 46 yıl sonra 15 Kasım 1969'da hapisaneye geri döndü.

Dünyanın en fazla yazan yazarı ise İngiliz Charles Hamilton. Hiç evlenmemiş olan yazar, tüm yaşamı boyunca 100.000.000 sözcükten oluşan bir yapıt bırakmış.

ÇOCUKLAR ECE YAYINLARI'NIN YILDIZ SATICILAR KULÜBÜ'NE ÜYE OLUNUZ.

Yaz tatilinizi yararlı bir uğraşla geçirecek, bilgi satarak kazanç sağlıyacaksınız.

Koşulları okuyun ve bugün bize yazın. İki vesikalık resminizle birlikte göndereceğiniz kupon elinize geçtiğinde resimli üyelik kartınız ve kulüb armalı satıcı kepiniz ücretsiz olarak gelecektir.

Aşağıdaki kuponla ECE YAYINLARI'nin oyun kitaplarından en az dört tanesini işaretleyerek isteyin ve tutarını havale edin. Kitaplarla birlikte bizden armağan kuponları alacaksınız. Her kitap size 15 TL.lık armağan kuponu kazandırır. Kuponlarınızla Yeni Karamürsel ve Santral Mağazaların'dan dilediklerinizi alabilirsiniz. Kitapları arkadaşlarınıza satın, yeniden kitap isteyin, daha çok kazanın.

Satmak için çekimser davranmayın, yalnız değilsiniz: Size her ay gönderilecek satıcı bültenleri ile iyi bir yıldız satıcı olabilecek, diğer arkadaşlarınızın puan durumlarını izleyebilecek ve yeni yayınları öğrenebileceksiniz. Ayrıca, yıldız satıcı olarak hiçbir yerde yayınlanmayan oyun fikirlerinden yine ücretsiz yararlanacak, başka yayınları da özel indirimli olarak alabileceksiniz.

Çevrenizde kuponlarınızı kullanabileceğiniz bu mağazalar yoksa elinizdeki kuponları bize göndererek paraya çevirebilir veya bunlarla yeni kitaplar alabilirsiniz.

Son başvuru tarihi 14 Haziran 1980'dir.

Haydi çocuklar işte size yeni bir alan: Eğlenirken öğrenmek, bilgi dağıtmak ve kazanç....

ECE YAYINLARI

Halaskargazı Cad
Yapı Han 360/14
Sıslı / İstanbul
Tel 476931 408815

Garanti: Kitaplardan hepsini satamazsanız üzülmeyin. Geri gönderin, size yeni yayınlardan verelim. Dilerseniz paranızı da yollayabiliriz.

(Doldurduktan sonra iki resminizi ekleyip, Ece Yayınları, Yıldız Satıcılar Kulübü, Posta Kutusu 112 Mecidiyeköy, İstanbul adresine postalayınız.)
Lütfen beni de Yıldız Satıcılar Kulübü'ne üye yapınız.

ÜYELİK KUPONU

ADIM SOYADIM _____

ADRESİM _____

_____

DOĞUM TARİHİM(gün,ay,yıl) _____

OKULUMUN ADI _____

ÖĞRETMENİMİN ADI _____

Şu kitapları göndermenizi rica ediyorum. Tutarını 11361 1 sayılı Posta Çeki hesabınıza havale ettim.

	ADET	TUTAR
Hareketli Oyuncaklar 75 Lira		
Bebeğimin Giysileri 75 Lira		
Odam ve Eşyalarım 75 Lira		
Çanaklar ve Çömlekler 75 Lira		
TOPLAM		

Önemli Not: Tüm para havalelerinizi Ece Yayınları 11361 1 sayılı Posta Çeki hesabına yaparsanız ayrıca havale bedeli ödemenize gerek kalmaz.

halit kıvanç SİZLERLE

HAYVAN SEVMEK BAŞKA HAYVAN BAKMAK BAŞKA

H...LARI çok sevdiği...en bir grup okuru...giyle yüzyüzeyim Hayvanlardan söz ...ar. Hayvanları çok ...in hayvan bakmak ...ama büyüklerinin ...mediğini belirterek ...r. Öyleyse konuya ...anları ben de çok ...evcil değil, inanın ...r. da severim. Fır...mu, yurt dışı gezi...anat bahçelerine gi...vanları seyrederim. ...mir kafesler arka..., çoğu kez üzer ...arı niye hapsettik?" ...nra da bir serbest ...ndileri hakkında ...nca dost düşünen ...lokmada yiyebile...ünürüm. Fakat gene Severim hepsini... ...severim de... Şimdi önemli noktaya: ...mek başka şeydir, ...ak bambaşka... ...hayvanın tüm ... yükleniyorsunuz ... her gereksinimi ... karşılanacaktır. ...ıtak olacaksınız. ...ın dilinden anlaya... gülenler var ...Hayvanın dilini nasıl ...sunuz belki de... ... açıklayayım: ...nden anlamak" ... bakmanın, ...in ilk koşuludur. ... demek de ...alıp gezdirmek ya ...i okşamak ...ağını bilme... tavuk da, ...lenemez. "Canım ...l başıboş dolaşı...siniz. Onlar, ...hayvanlardır. ... o hayvana ...onun sorumluluklarını da yükleniyorsunuz anlamına gelir bu... O artık "sokak köpeği" değil, "ev köpeği"dir. Daha doğrusu "sizin köpeğiniz"dir. Onun sağlıklı yaşamasına yardımcı olmak, görevinizdir. Yoksa kapıya bağlayıp da **"Bak, benim köpeğim ne güzel!"** demekle, hayvan beslenmiş olmaz.

Sözlerim belki de bazı okurlarımın hoşuna gitmedi. **"Babam, annem de böyle diyor. Hayvan beslememe izin vermiyor"** diyenleriniz var sanırım. Doğrusu bu ama... Ben de çok isterim hayvan beslemeyi... Hele şöyle şirin, şipşirin, güleryüzlü bir köpeğim olmasını çok arzularım. "Güleryüzlü köpek" deyimime güldünüz galiba! Ne bileyim, içimden öyle demek geldi. Ben de biliyorum köpeğin gülmediğini... Gülmenin sadece insanlara özgü olduğunu... Hani tatlı bir köpek, demek istedim. Fakat bu isteğimi gerçekleştiremiyorum. Çünkü işlerim gereği sık sık seyahatteyim. Oysa hayvanıma bakmam lâzım. Bu sorumluluğu alamıyorum kolay kolay...

Ancak hayvan sevip de hayvan besleyemediğine üzülenlere önemli bir notum var: Evinizde sürekli besleyeceğiniz bir hayvanınız olmayabilir. Fakat genelde bütün hayvanlara iyi davranarak bu sevginizi yayabilirsiniz. Yolda yanınızdan geçen bir kediye tekme atmazsınız. Bir köpeği taşlamazsınız. Bir hayvana eziyet etmezsiniz. Hayvana kötü davranan kişiye engel olabilirsiniz. İlle de kendi hayvanınız olmayabilir. Tüm hayvanları dostunuz kabul etmek, belki bir tek hayvanı memnun etmekten daha değerlidir. Unutmayın ki, **"hayvanlar en uysal, en yakın dostlarımızdır. Soru sormazlar, borç istemezler, dedikodu yapmazlar, yükselmemizi engellemezler..."** Kısaca insanların yaptığı kötü davranışlara hayvanlarda rastlamayız... Gülenleriniz varsa bu sözlerime... Hiç gülmesinler... Doğrusu bu çünkü... Günümüzde bazı hayvanlar, insandan daha tehlikeli değildir... Hayvanlar korktukları için ısırırlar... Kendilerine fenalık yapacağımızı sandıkları için saldırırlar... Korunmak için bağırırlar... Fakat öyle insanlar gibi silahları yoktur, bombaları yoktur... Dedim ya, bizim kadar kötülükleri yoktur. Onun için hepsini sevelim hayvanların... Ve bir hayvan fıkrasıyla kapatalım haftalık yazımızı...

★

Avcının biri Afrika'ya aslan avına gitmiş. Sabah erkenden tek başına ormana dalmış. Derken bir hışırtı... Afrika'nın kocaman yapraklı ağaçları arasından bir aslan fırlamış... Kocaman bir aslan... Bizim avcı zaten aslan avına gitmiş. Heyecanlanmış, sevinmiş. Hemen silahını doğrultmuş, nişan almış, ateş etmiş... Fakat nafile!.. Pek yakınında olduğu halde vuramamış aslanı... Avcı ateş edince, aslan çok kızmış. O da hafifçe oynamış yerinde... Yani gerilmiş, kuvvet kazanmış. Birden sıçramış avcının üstüne... Fakat ne dersiniz, çok yakınında olduğu halde aslan da avcıyı nişanlayamamış... Ve avcının başı üstünden geçmiş, öte yana düşmüş... Bunu fırsat bilen avcı kaçmış, kurtulmuş. Ertesi sabah aynı avcı erkenden kalkmış, kampın arka tarafında bir ağaca bir hedef dikmiş, yakından nişan alma talimine başlamış. Derken gene bir hışırtı... Ağaçların arasından yürümüş... Ne görmüş, bilir misiniz: Bir gün önce nişan alıp vuramadığı, sonra da üstüne atlayıp yere düşen aslan var ya... Hah işte, o da orada yakına atlama talimi yapıyor.

MİLYONLARIN OKUYUP SEVDİĞİ

Robinson Crusoe Nasıl Yazıldı?

Bu ünlü romanın yaratıcısı Daniel Defoe,
bir denizciden dinlediği öykünün sonunda romanını yazmıştı

Crusoe'nun
Defoe, 1660
tere'de doğdu. 70
ünlü yazarın yaşa-
. Daniel Defoe,
düşkün bir kişiydi.
sır arkadaşıydı.
yapıyordu. Dani-
anları İngiltere'de
kitapların başında
tüm ülkede tanını-

yazarın ölümü çok
kadar tanınmasına
ardından kaça kaça
zaman o zamanın
an hiç kimse
. Hatta ölülerin
defterine adını
. Ünlü yazar ölü-
Bay Dubow olarak
zamanlar çok tanın-
çok garip bir yaz-

e'nun yaşamının ilk
pek fazla şey bil-
Newington Akade-
eğitim gördü. Kral II
düzenlenen Monmo-
a katıldı. Hayatını

Daniel Defoe
Peynir, zeytin sat-
Ama 32 yaşında iflas
Bundan sonra ga-
adı. Daniel Defoe,
üretken yazarla-
Sürekli olarak ya-
bir dizgi ma-
ülkenin her yanında
netmeye başlamıştı.
makaleler yazı-

ise'yi kötüleyen
Şekçesiyle Daniel
ar ve üç gün
ağlanarak her-
günlerde Lond-
takımı direğe
kişilerle alay
çamur, fare ya
. Mahkûm-
öldürülüyorlardı.
hapisaneye
tavranış göster-
bırakıldı. O
birbirine karşı
arasında kar-
Sonunda
iyi iliş-
Defoe'yu gizli
gönderdi.
güçsüz ta-
ama kısa
tu du.
Alexander
denizciyle
birçok serü-

Daniel Defoe yazar olmadan önce, başından türlü serüven geçmişti.

venden sonra İngiltere'ye yeni dönmüştü. Selkirk, Şili açıklarında Juan Fernandez adlı ıssız bir adada yaşadığını Daniel Defoe'ya anlattı. İşte bu karşılaşma Defoe'nun bir başyapıt yaratmasına yol açtı. Bu başyapıt ünlü roman, "Robinson Crusoe"ydu...

Daniel Defoe, Robinson Crusoe'yu yazdığı zaman 59 yaşındaydı. Roman o kadar başarılı oldu ki, Daniel Defoe bütün ülkede tanındı. Yazar hayatının geri kalan bölümünde sürekli olarak yazdı. Her yıl bir roman ortaya çıkardı. Ayrıca sürekli olarak çeşitli makaleler yazıyordu. Bunlardan "Moll Flanders", Robinson Crusoe kadar ünlü bir yapıttır.

Daniel Defoe, 1751 yılının Nisan ayında yalnız bir durumda öldü. 1870 yılında Robinson Crusoe'nun erkek ve kız çocuklardan oluşan hayranlarının yardımıyla Daniel Defoe'nun mezarına bir anıt dikildi.

Defoe'nun yazar olarak önemi genellikle yanlış değerlendirilmiştir. Yazar romanlarında çok iyi bir anlatıcı olarak karşımıza çıkar. Karakterleri çizişi ise başarılıdır.

Daniel Defoe, bir denizciden dinlediği öykünün sonunda yazdığı romanla işte böyle tanındı. Dünyanın en bilinen romancıları arasına girdi.

Ülkemizde de en çok tanınan romancılar arasında Daniel Defoe sayılabilir.

✱ ROBINSON'UN ÖYKÜSÜ

Robinson Crusoe adlı genç bir denizci korsanların eline düşer. Korsanların gemisi batar ve Robinson Crusoe ıssız bir adaya çıkar. Roman, Crusoe'nun bu ıssız adada geçirdiği yirmi sekiz yıl boyunca başına gelen olayların anlatılmasından oluşur. Romanda bir insanın kimsenin olmadığı bir yerde yaşayabilmesi için yapmak zorunda kaldığı araçlar, karnını doyurmak için yiyecek araması, adaya alışmakta çektiği güçlükler anlatılmaktadır.

"Robinson Crusoe" ülkemizde en çok tanınan romanlardandır.

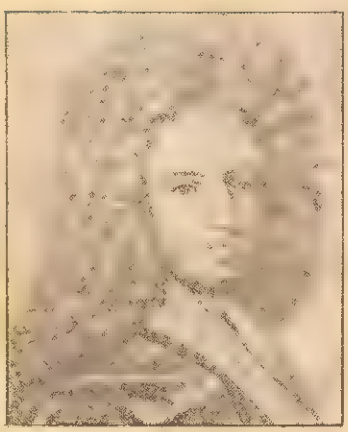

BREZİLYA'DA YENGEÇ AVCILARI

BREZİLYA'nın insanı boğan sıcağında buharlaşan gür ırmakların yoğun çamurunda avlanmak ilk bakışta zor gibi görünür. Ama işte bu yabanıl sularda bile avcılık yapılıyor. Ama çok güç koşullarda.

Avlanma sabahın ilk saatlerinde başlıyor. Bunun nedeni suların alçalması ve çamurların yüzeye çıkması. Köylüler küçük kayıklarına binerek suyun alçaldığı kesimlerine yöneliyorlar. Kayıklarını kıyıya çekiyorlar. Sonra ağaçlardan büyük dallar kesiyorlar. Bu dallarla çamurları deşmeye başlıyorlar. Sopalar bir süre çamura saplı olarak bırakılıyor. Köylüler de kıyıda oturuyorlar. Sopaların saplandığı yerlere sular doluyor ve yengeçler de suların toplandığı yerlere sığınıyorlar. Köylüler geri dönerek yengeçleri bir bir topluyorlar.

Bu ırmaklarda çeşit çeşit yengeçler avlanıyor. Bunlardan bazıları ağaçların köklerinde kimisi ise çukurluk yerlerde yaşıyorlar. Köylüler bir cins yengeçi yakalamak için çukurun üstünü çamurla kaplıyorlar. Havasız kalan hayvan yukarı çıkmak isteyince yakalanıyor. Siri adlı bir yengeci yakalamak için de ortası delik bir sepet kullanılıyor. Bu delik yengeçin kaçamayacağı büyüklükte.

Yengeç avcıları avlarını iplere bağlayarak köylerine dönüyorlar. Yengeçlerin en irileri pazara gönderiliyor. Büyük restoranların en pahalı yiyecekleri listesine yazılıyorlar.

Yengeç yakalamak büyük beceri isteyen bir iştir (altta) ...

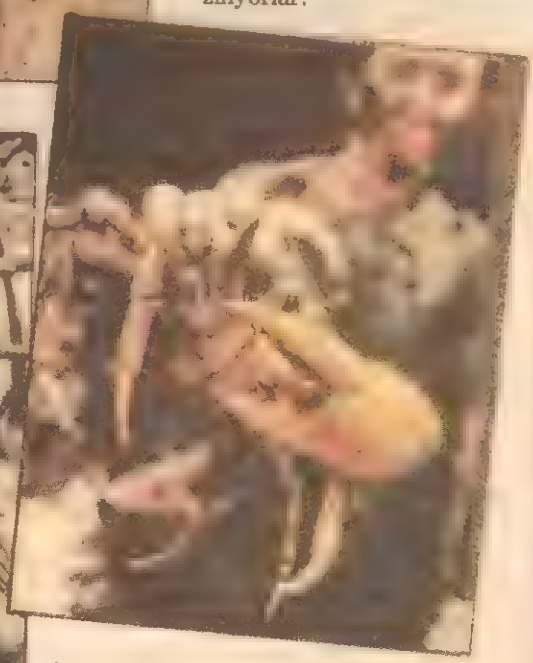

İnatçı yengecin işi tamam... Çabalamak boşuna...

ISI MI SICAKLIK MI?

REFİK ÖMER AKYÜZ

SEVGİLİ çocuklar, geçtiğimiz yıl büyük bir bilgini 100. doğum yıldönümünde andık. Bugün çevremizde görüp kullandığımız teknik eşyanın hemen hepsi bu bilginin fen bilimlerine olan katkılarından kaynaklanmaktadır. Evet, adı Albert EİNSTEİN bu bilginin. Sizlere ileride bu bilim ustasının buluşlarını da anlatacağım; ancak bu yazıda asıl amacım O'nun bir sözü üzerinde durmak: Einstein, asıl uğraşı fen olmayanlar için yazdığı bir kitabında (1) "... İnsanların ISI ile SICAKLIK arasındaki ayrılığı anlayabilmeleri inanılamayacak kadar uzun bir zaman aldı."

Çocuklar, bugün yeryüzündeki en büyük sorun **enerji**dir. Her şeyin yapımı ve kullanımı enerji ile ve enerji için olmakta. Hatta biliyorsunuz yediğimiz yemekler bile **enerji**ye çevrilerek bizim canlı ve diri kalmamızı sağlıyorlar. Yiyeceklerimizin besin değerleri, sanırım annelerinizden duymuşsunuzdur, **Kalori** denilen ve ISI ölçmekte kullanılan bir birimle ölçülür. Böylesine ölçülme çok doğal, çünkü besinlerin bize enerji verişleri **yanma** yoluyla olur; enerjisi oluşur. Oluşan ısı sağlıklı bir insanın vücut **sıcaklığını** 36-37 **derece**de tutar. Evet, birisini Kalori; diğerini de derece adlı birimlerle ölçtüğümüze göre başka başka şeyler olmalı bu **ısı** ve **sıcaklık** denilen şeyler. Ancak, günlük gazeteler ve çoğu radyo-televizyon programı sanki böyle olduğuna inanmıyor. Düzenleyiciler, aradaki farkı belki biliyorlar, fakat çoğu kez bunları ayırdetmeyip sıcaklık yerine de ısı diyerek, sözgelişi "havanın ısısı 17 derece", "çok yüksek ısılarda" gibi yanlış anlamda kullanıyorlar.

Çocuklar, bir cisimi **sıcak** yapan şey içindeki **ısıdır**. Ne var ki aynı çoklukta ısı verildiğinde iki değişik cins cisim değişik sıcaklıklara erişecekler; yahut aynı sıcaklık değişmesini sağlamak için farklı cisimlere değişik çoklukta ısı vermek gerekecektir. Bu farklılıklar cisimlerin cinslerine ve kütlelerine (çokluklarına) bağlıdır. Çoklukla olan ilişkiyi anlamak çok kolay: Bir cezve suyun sıcaklığı, bir tencere suyunkinden çok daha çabuk yükselir. Ocakta uzun süre kalmak çok ısı almak olduğundan, kısa süre de daha az ısı almak olacaktır. Bu sözlerin altında yatan bir şey var: Sıcaklık değişmeleri, ası alışverişiyle gerçekleşiyor! İşte insanların uzun yıllar bu iki kavramı ayırdedememelerinin temelinde de bu yatmakta. Ne zaman ki insanlar aynı ocağa tutulan iki ayrı cisimin değişik sıcaklıklara geldiğini, hatta bazı durumlarda ısıtılan cisimlerin sıcaklıklarının değişmediğini bile gözleyip kavradılar, işte o vakit konu aydınlanmaya başladı. Size ilginç bir deney: Üzerinde sıfır derece işareti olan bir termometre (sıcakölçer) bulun. Bunu, içine bolca buz parçası attığınız bir kap **suya daldırın. Buzlar eridikçe** suyun sıcaklığının düştüğünü göreceksiniz. Çünkü katı cisimleri sıvılaştırmak için ısı enerjisi gereklidir. Eğer buzların hepsi erirse daha atın, öyle ki termometre sıfıra yaklaştığında suyun içinde çokça buz olsun. Şimdi kabı ocağa koyup ısıtmaya başlayın. Eğer suyu devamlı karıştırırsanız göreceğiniz şudur: Suyun sıcaklığı **düşmeye** devam edecek; evet sıfır dereceye kadar düşecek sıcaklık, ve de buzun hepsi eriyene dek, siz ısıtmaya devam ettiğiniz halde sıcaklık sıfır derecede kalacak! Benzeri durum açık havada kaynatılmakta olan su için de geçerlidir. Suyun, tümü buharlaşıp ağıncaya dek sıcaklığı yüz dereceyi aşamayacaktır!

ISI ve SICAKLIK, cisimleri oluşturan atom ve moleküllerin kendi kendilerine yaptıkları hareketlerle ilgilidirler. Çıplak gözle ne bu atom ve molekülleri ne de hareketlerini görüp izleyebildiğimizden, pek iyi anlayamıyoruz bu iki kavramın ayrılığını. Bu iki yakın kavramın arasındaki ayrılığı bir benzetimle anlatayım. Gene bir deney: Boş bir süt şişesi bir de tava alın. Her ikisine de birer bardak su koyun. "Bunların hangisinde daha çok su var?" diye sorulduğunda ne diyeceksiniz? Tabiî ki, "İkisinde de aynı!" Oysa yükseklikleri değişik. Şimdi şişedeki suyu döküp tavayı ağzına kadar doldurduktan sonra bu kez şişeye tavadakinin hizasına kadar su koyun. Şimdi tavada **daha çok** su var, oysa yükseklikleri aynı. Artık benzetmeyi kendiniz yapın. ISI ve SICAKLIK'tan hangisi suyun çokluğuna, hangisi de yüksekliğine karşılık gelmektedir? Eminim ki hemen buldunuz.

Sizlere son bir diyecegim var. Bir dil, içerdiği ve adlandırdığı kavramların çokluğu ve çeşitliliği ölçüsünde zengindir. Değişik, hele yakın kavramları aynı sözcüklerle adlandırmak ise giderek bu kavramların karışmasına, dilin de gittikçe yoksullaşmasına yol açar.

Hepinize başarılar. İleride gene buluşmak üzere...

(1) "Fiziğin Evrimi"

test

SOSYAL BİLGİLER

1. Mete hangi Türk devletinin hükümdarıdır?
   a) Hun devleti
   b) Kutluk devleti
   c) Uygur devleti
   d) Göktürk devleti

2. Mısır'da halkın gömüldüğü mezarlara ne ad verilir?
   a) Piramit
   b) Mumya
   c) Sanduka
   d) Labirent

3. Türklerin Anadolu'ya kesin olarak yerleşmeleri hangi savaştan sonra gerçekleşti?
   a) Kösedağ
   b) Malazgirt
   c) Otlukbeli
   d) Dandanakan

4. Dicle ve Fırat nehirleri hangi körfeze dökülürler?
   a) Gazze
   b) İran
   c) Bağdat
   d) Şattülarap

5. Yurdumuzda her mevsimi yağışlı, kışları ılık, yazları az sıcak geçen iklim hangisidir?
   a) Kara iklimi
   b) Akdeniz iklimi
   c) Karadeniz iklimi
   d) Liman iklimi

6. Halı dokumacılığı ile ünlü ilimiz hangisidir?
   a) Edirne
   b) Adapazarı
   c) Ankara
   d) Uşak

ARMAĞANLI SORULAR

Sevgili çocuklar, 16'ncı sayımızdaki armağanlı soruların doğru yanıtları şöyle olacaktı: 1. James Cook, 2. Panda, 3. 3 . Bu sorulara yanıt olarak gelen yüzlerce mektup arasında yalnızca bir tanesi doğru. İlk iki soruya doğru yanıt veren birçok arkadaşımız nedense üçüncü sorunun yanıtını verememişler. Oysa biz bu sorunun zor olmadığı kanısındayız. Sorunun doğru yanıtı şöyle olacaktı: Kedilerin ön ve arka birinci patilerindeki rakamların toplamından ön ve arka ikinci patilerdeki rakamların toplamı çıkarılınca doğru yanıt bulunuyordu. Yani: 8–2–10–(5–1)–4 11–3–14–(6–5)–3

Doğru yanıt veren arkadaşımızın adı Gülçin Derelioğlu, İstanbul'dan yazmış bize. Kendisini kutluyoruz.

1. Amerikalı yazar. 1835 yılında Florida'da doğdu. Asıl adı Samuel Langhorne Clemens'tir. Matbaa çıraklığı, maden işçiliği, gazetecilik gibi çeşitli işlere girdi. Missisipi'de işleyen vapurlarda çalıştı. Takma ad kullanarak yazı yazmaya başladı. Sonradan bu adla ünlü oldu. Avrupa'ya geziler yaptı. Amerika'nın ilk büyük romancısı olarak tanınır. "Tom Sawyer'in Serüvenleri" ve "Huckleberry Finn'in Serüvenleri" adlı romanları başyapıtları arasındadır. Bu yazarı tanıdınız mı?

2. Karadeniz'in kuzeydoğusunda bulunan bir iç deniz. Yüzölçümü 37.700 km2, tuzluluk derecesi % 1'den azdır. Başlıca limanları Rostov, Taganrog ve Marinpal'dir. Don, Kuban gibi akarsuların döküldüğü bu iç denizin adı nedir?

7. Avrupa'yı Asya'ya bağlayan karayolu hangi ırmak boyunca İstanbul'a gelir?
   a) Tunca
   b) Tuna
   c) Ergene
   d) Meriç

8. Kaymakam atama işini kim yapar?
   a) İçişleri Bakanı
   b) Başbakan
   c) Vali
   d) Cumhurbaşkanı

9. İlk Osmanlı parası hangi padişah tarafından bastırıldı?
   a) Orhan Bey
   b) Süleyman Şah
   c) Yıldırım Beyazıt
   d) Osman Bey

10. Orhun anıtları kimin adına dikilmiştir?
    a) Kutluk Kağan
    b) Bilge Kağan–Kültigin
    c) Bumin Han–İstemi Han
    d) Mohan–Bilge Han

11. Aşağıdakilerden hangisi Balkan yarımadası dağlarındandır?
    a) Alp
    b) Apenin
    c) Dinar
    d) Pirene

12. Yoldan yavaş ve dikkatli geçilmesini anlatan trafik lambası hangisidir?
    a) Sarı ışık
    b) Aralıklı yanıp sönen ışık
    c) Kırmızı ışık
    d) Yeşil ışık

13. Aşağıdaki kıtalardan hangisinin yüzölçümü en büyüktür?
    a) Amerika
    b) Asya
    c) Afrika
    d) Avrupa

14. Kapitülasyonlar hangi antlaşmayla kaldırıldı?
    a) Lozan
    b) Mudanya
    c) Mondros
    d) Sevr

15. Başkomutanlık meydan savaşı hangi tarihte oldu?
    a) 27 Ağustos 1921
    b) 30 Ağustos 1923

c) 26 Eylül 1922
d) 30 Ağustos 1922

16. Türkiye hangi enlemler arasındadır?
a) 32-45 derece
b) 36-42 derece
c) 23-33 derece
d) 45-57 derece

17. Dünya kaç saat dilimine bölünmüştür?
a) 80
b) 60
c) 24
d) 90

18. Aşağıdaki uluslardan hangisi Latin dili konuşur?
a) Almanlar
b) İngilizler
c) İspanyollar
d) Ruslar

19. İsimleri yazılı göllerimizden hangisinde gemi taşımacılığı yapılır?
a) İznik gölü
b) Eğridir gölü
c) Tuz gölü
d) Van gölü

20. Vatikan hangi ülkenin sınırları içindedir?
a) İtalya
b) Macaristan
c) Fransa
d) İspanya

21. Yeni yazı hangi tarihte kabul edildi?
a) 3 Kasım 1928
b) 26 Aralık 1925
c) 2 Eylül 1925
d) 1 Kasım 1922

22. Yurdumuz hangi iklim kuşağındadır?
a) Sıcak
b) Soğuk
c) Orta
d) Ilıman

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI.

MATEMATİK:
1) d, 2) b, 3) c, 4) a, 5) a, 6) c, 7) d, 8) c, 9) a, 10) d, 11) a, 12) b, 13) d, 14) c, 15) c, 16) a, 17) b, 18) b.

GENEL KÜLTÜR:
1) c, 2) a, 3) a, 4) b, 5) d, 6) c, 7) b, 8) a, 9) d, 10) c.

GENEL KÜLTÜR

1. Dünyada en çok gölün bulunduğu kıta Avrupa'dır; küçüklü, büyüklü 80.000'den fazla göl bulunur. Avrupa'nın en büyük gölü hangisidir?
a) Ladoga
b) Balaton
c) Ohri
d) Cenevre

2. Bir şiirde, dizelerin sonlarında bulunan, ses yönünden benzerlik gösteren fakat anlamları değişik sözcüklere ne denir?
a) Beyit
b) Vezin
c) Redif
d) Kafiye

3. Bu cisimlerden hangisinde sadece düz yüzey vardır?
a) Silindir
b) Küre
c) Küp
d) Koni

4. Vücudumuzun dengesini ve tüm vücut kaslarının düzenli çalışmalarını sağlayan ve denetleyen organımız hangisidir?
a) Beyin
b) Beyincik
c) Omurilik
d) Omurilik soğanı

5. Belli bir ısı derecesinde her madde katı halden sıvı duruma geçer, gene aynı ısı derecesinde sıvıyken katılaşır. Her maddenin kendine özgü olan bu katılaşma ve sıvılaşma noktalarına ne ad verilir?
a) Özgül ağırlık
b) Yoğunlaşma
c) Ergime
d) Hiçbiri

6. İstanbul'da ilk matbaayı kim kurdu?
a) Johann Gutenburg
b) Agâh Efendi
c) İbrahim Müteferrika
d) Osman Bey

7. Yapıcı ve onarıcı besin maddeleri hangileridir?
a) Proteinler
b) Vitaminler
c) Şekerler
d) Yağlar

8. Jeneratöre benzeyen basit bir araç bularak, ilk elektrik deneyini yapan bilim adamı kimdir?
a) Faraday
b) Volta
c) Einstein
d) Franklin

9. Aşağıdaki sözcük dört ayrı biçimde yazılmıştır. Doğru yazımı işaretleyiniz.
a) Babasıyle
b) Babasile
c) Babasıyla
d) Babasıla

10. Cumhuriyet Senatosu kaç kişiden oluşmuştur?
a) 299
b) 165
c) 350
d) 400

11. Turizmin bize sağlayacağı yararlardan en önemlisi hangisidir?
a) Sosyal yararlar
b) Ekonomi
c) Eğitim
d) Kültür

12. Hava basıncının tam olarak kaç olduğunu bilmek hem havanın nasıl olacağını önceden bilmeye yarar, hem de kimi özel deneylerin yapılmasını sağlar. Hava basıncını hangi araçla ölçeriz?
a) Barometre
b) Termometre
c) Manometre
d) Diyapozon

İP OYUNLARI

devrim alpöge

PARMAKLAR

Parmaklarına kısa adını yeniden birlikte anımsayalım:

SAĞBAŞ — sağ baş parmak
SAĞİŞ — sağ işaret parmağı
SOLBAŞ — sol baş parmak
SOLİŞ — sol işaret parmağı

İKİ KAFADAR

Oyunun adı ipin en sonda yan yana duran iki kafa gibi oluşmasından geliyor.

Oyuna Dörtgen Düzen ile başlıyoruz. Sonra SAĞİŞ ile sol avuç ipini alıyoruz. Resimde (A) ile gösterdiğim yerden, yani ipin yanından SAĞİŞ'i aşağı doğru sokuyoruz.

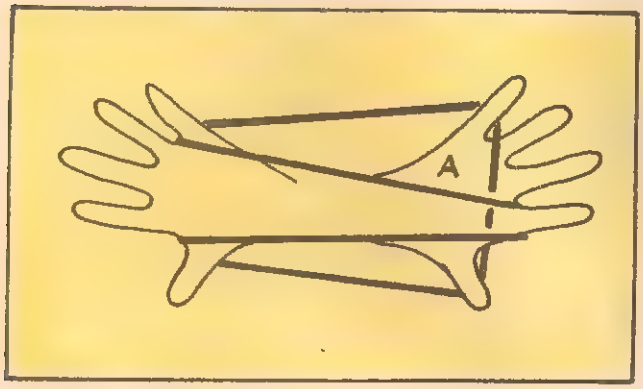

İpin parmaktan kurtulmasına izin vermeden SAĞİŞ'i kendine sarılı her iki ip parçasının altından geçiriyoruz. İp kendi etrafında bir kez sarılmış oldu.

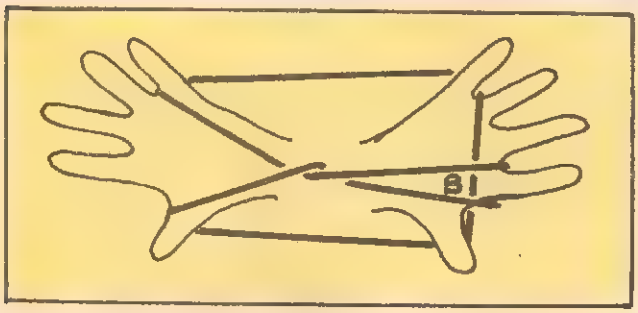

SOLİŞ'i resimde (B) ile gösterdiğim yere sokup sağ avuç ipini alttan alıyoruz. Aşağıdaki duruma geldik.

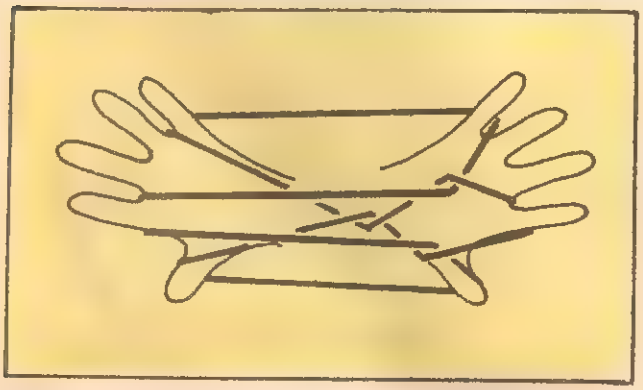

Bilmem, anımsadınız mı? Oyunun buraya kadar olan bölümü üç hafta önceki Üçlü Çatal oyununun aynı. Sırası gelmişken bir açıklama yapayım. Son resim Üçlü Çatal oyununda da aynı olmalıydı; ama, ne yazık ki, hem yanlış çizilmiş, hem de ters basılmış. Böylece bu oyunda o yanlışlığı da düzeltmiş olduk. Şimdi SAĞBAŞ ile SAĞİŞ'i bırakın ve ipi iyice gerin.

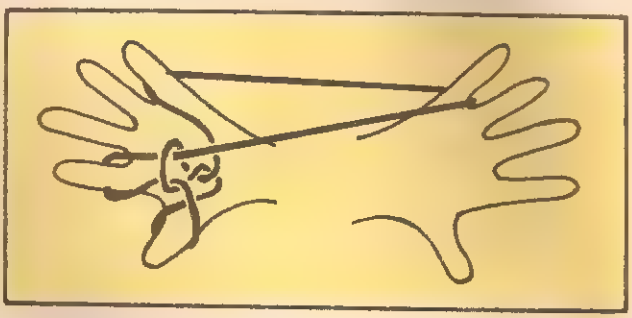

Şimdi ipi bozmadan bütün parmaklarınızdan çıkarın. SOLBAŞ ve SOLİŞ'ten çıkan ipler birer halka gibi durur. Eğer kullandığınız ip yumuşak olmayan tok bir ip ise halkalar ayakta kalır ve bir duvarın üstünden bakan iki kafa gibi görünür. Daha olmazsa halkaları bir kâğıdın üstüne yatırıp bakın. Bizim iki kafadarı gördünüz, değil mi? Duvardan bakıyorlar.

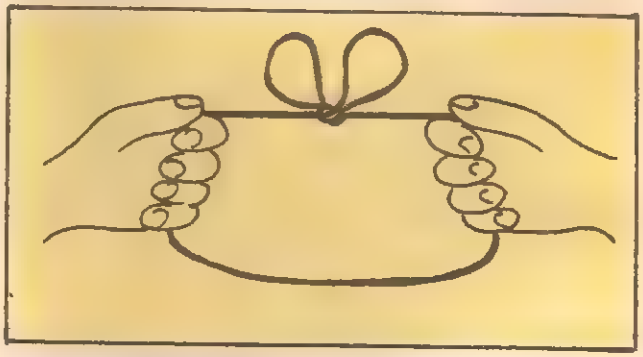

İpi hızla çektiğiniz an bizim kafadarlar duvarın arkasına saklanıp yok olurlar.

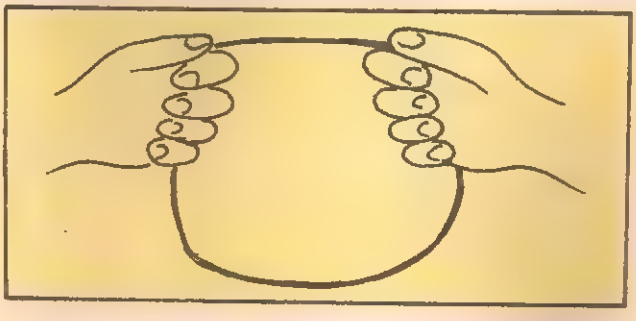

size bir mektup var

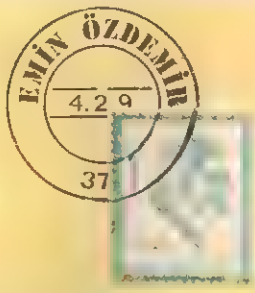

Sevgili Kardeşim Yeter,

Mektubun dün geldi. Annemler bizim aramızdaki bu yazışmaya şaşıyorlar. Dostluğumuza da. Öteki mektupların gibi bu mektubunu da okudu annem. Bir cümlen üzerinde bir hayli düşündü. Ne güzel demişsin: "Deniz kıyısında dinlenme herkesin hakkı olsa." Annem diyor ki, "Aslında herkesin hakkı var. İsteseler Yeter'ler de gelir dinlenirler burada. Kimse bir şey demez. Ama bu haklarını kullanacak durumda değiller. Bütün sorun bu..." Bunun böyle olduğunu ben de biliyorum. Önemli olan böyle bir haktan, böyle bir olanaktan yararlanabilmek... Yararlanamadıktan sonra ha olmuş, ha olmamış...

Ablan Arife'nin durumuna hem annem hem de ben çok üzüldük. Bu nasıl olur? Hiç aklım almıyor. Babanın doğru bir şey yaptığını sanmıyorum. Senin yerinde olsam, bu işin doğru olmadığını anlatırım. Kızarsa kızsın baban. Hem yaşlı, hem de istemediği biriyle evlendirilir mi bir kız? Annemin dediği doğruysa köylerde buna benzer şeyler çok olurmuş. Senin anlattığın Kanlı Kaya'nın öyküsü de bunu doğruluyor. Ne acı bir öykü! Dileyelim ki baban diretmez bu işte. Arife de gönlündekine varır.

Marmaris'te son haftamız. Aslında Ankara'ya dönünce yazmayı düşünüyordum. Sonra bundan caydım. Mektubunu yanıtsız koymak ya da geciktirmek istemedim. Sen bu mektubun karşılığını yine Ankara'daki adresime gönder. Dönünce posta kutusunda mektubunu bulmak istiyorum. Sana yazacak o kadar çok şeyim var ki...

Buradaki günlerimiz çok eğlenceli geçiyor. Tatil köyünde her akşam değişik eğlenceler düzenleniyor. Asıl güzel olan da doğa. Çamlar nerdeyse deniz kıyısına dek inmiş. Çam yeşiliyle denizin mavisini bir düşün. Hele sabahları pırıl pırıl ışıldıyor her yer. Köyün içinde bir de çocuk bahçesi var. Ne ki gitmiyorum ben. Gezmeyi, dolaşmayı seviyorum. Burada bir arkadaş edindim: Eskişehirli. Adı Seçkin. Tarsus'ta Amerikan Kolejinde okuyormuş. Benden bir yaş büyük. O da kitap okumayı seviyor. Daha çok İngilizce onun okudukları. Seçkin'e senden söz açtım. Mektubunu ona da okudum. Ama biraz kuru çocuk. Aramızdaki dostluğu anlayamadı bir türlü. Hele Selim Şahin'in boğuluşunu, o şeytan köprüsünü anlattım. Hiç etkilenmedi. Belli ki bu tür konular, onu sarmıyor. Babasının bisküvi fabrikası varmış. Anlayacağın çok zenginlermiş. Bu Seçkin, otomobil meraklısı. Daha uzaktan bir araba görse adını ve modelini söylüyor hemen. Büyüyünce de ya makine ya da uçak mühendisi olacakmış...

Dün bir motor gezintisi yaptık. Motorda Semih ağabeyler, Seçkinler de vardı. Kıyıdan ayrıldıktan sonra bir zaman ağır ağır gittik. Semih ağabeylerin film makinası varmış. Kıyı boyunca film çekti. Tabiî bizim filmimizi de çekti. Ablam da fotoğraf makinesiyle bizim değişik fotoğraflarımızı çekti. Çok uzaktan Rodos'a turist taşıyan motorlar gelip geçiyordu. Bizim motor da tam yol aldı. Turist taşıyan motorların birine iyice yaklaştık. Turistler bize el salladılar, biz de onlara.

Marmaris'in çevresinde görülecek o kadar çok şey var ki... İlkin mağaralara gittik. Bir görsen, deniz kayalıklar arasına sıkışmış gibi... Dalgalar kayalara vura vura aşındırmış diplerini. Kimilerinin gövdelerinde derin oyuklar açmış. Asıl ilginci bu mağaraların dibinde deniz suyunun rengi değişiyor. Fosforlu mu neymiş? Yemyeşil gözüküyor dalgalar. Hele geceleri sanki bu mağaralar yeşil ışıklar içinde kalırmış.

Ablam, Semih Ağabey, Seçkin'in küçük teyzesi burada denize girdiler. Mağaralardan birinin içine doğru yüzdüler. Ben de onların fotoğrafını çektim. Sonra motorumuz yön değiştirdi. Cennet Adası dedikleri bir yere geldik. Burada indik motordan. İyice acıkmıştık. Doğru restorana gittik. Bizim gibi, Cennet Adası'nı görmeye gelenlerle doluydu restoran.

Cennet Adası'nda oteller, moteller yok. Bir iki pansiyon var. Kalabalık da değil. Kıyı, taa içlere değin kumla dolu. Deniz de öyle. Dibi ipince kum. Bir süre denize girdik. Akşama doğru da Marmaris'e döndük. Semih Ağabeyin babasıyla, Seçkin'in babası hep tartıştılar yol boyu. Tanrının cennetinde yaşıyormuşuz. Ama bilmiyormuşuz bu cennetin değerini. İtalyanlar, Fransızlar, İspanyollar, Yunanlılar dünyanın dövizini alıyorlarmış turizmden. Bizde her şey pislik içindeymiş. Turistleri kaçırmak için ne gerekirse yapıyormuşuz. Babam da hak verdi onlara.

Sen ne yapıyorsun bu sıra? Ekin biçmeyi bitirdiniz mi? Tuttuğun keklik civcivleri yaşıyor mu? Biz Bobi'yi Ankara'da bıraktık. Tatile giden ailelerin hayvanlarına parayla bakan özel bir kuruluş var. Oraya bıraktık. Kimbilir şimdi nasıl özlemiştir bizi.

Gözlerinden öper, güzel günler dilerim kardeşim.

Özgür Ertan

BALET KIYAMIC anlatıyor

MÜNİH'İN ALTIN KIZLARI

1972 Olimpiyatları'nda bir de "Altın Kızlar" vardı. Yüzmede Avustralyalı Shane Gould, cimnastikte Sovyetler Birliği'nden Olga Korbut, atletizmde Doğu Almanya'dan Renate Stecher, Batı Almanya'dan Ulrike Meyfarth ve Heide Rosendahl, bu "Altın Kızlar"dan birkaçıydı. Sürat koşularında Doğu Alman kızları öndeydi hep... Küçük yaşlarında boylarından büyük başarıların kahramanı olan yüzücü Shane Gould ile cimnastikçi Olga Korbut, Olimpiyat tarihinin unutulmaz yıldızları arasında yer alacaklardı. İşte Ulrike Meyfarth, 1.92'yi aşarak altın madalya kazanmadan önce çıtanın altında... "Boyumdan büyük bu işi başarabilecek miyim?" diye düşünüyor. Shane Gould ise, elinden düşürmediği, yanından ayırmadığı maskotuyla...

Amerikalı Wottle yeni bir [illegible] koşarken ..

MÜNİH PİSTLERİNDE YENİ YILDIZLAR

1972'de Münih'te atletizm piştlerinin görünüşü değişmişti. Fin atleti Lasse Viren 5 bin ve 10 bin metre koşularını kazanırken, eski büyük şampiyon Finlandiyalı Nurmi anımsanıyordu. Viren'e "Yeni Nurmi" adı takılmıştı bu nedenle... 400 metre engelli koşuda Ugandalı atlet Akii-Bua, adından çok bahsettiren yeni bir şampiyondu. Ciritçi Federal Alman Wolfermann ayrı bir olaydı. Amerikalı Wottle, — fotoğrafta da gördüğünüz gibi — 800 metre koşusunu kazanırken, yarışta başından kasketini hiç çıkarmayışıyla da ilgi çekmişti. 100 ve 200 metre sürat yarışlarında Sovyet atleti Borzov, Olimpiyatların yeni fırtınasıydı. Borzov'a yetişen çıkmıyordu. Kanlı olaylara rağmen sporun büyük heyecanı, Münih Olimpiyatları'nı renklendirmiş, ana spor atletizmde hemen her yarışma ayrı bir ilgi yaratmıştı.

AMERİKA İLE SOVYETLER BİRLİĞİ ARASINDAKİ MADALYA YARIŞI

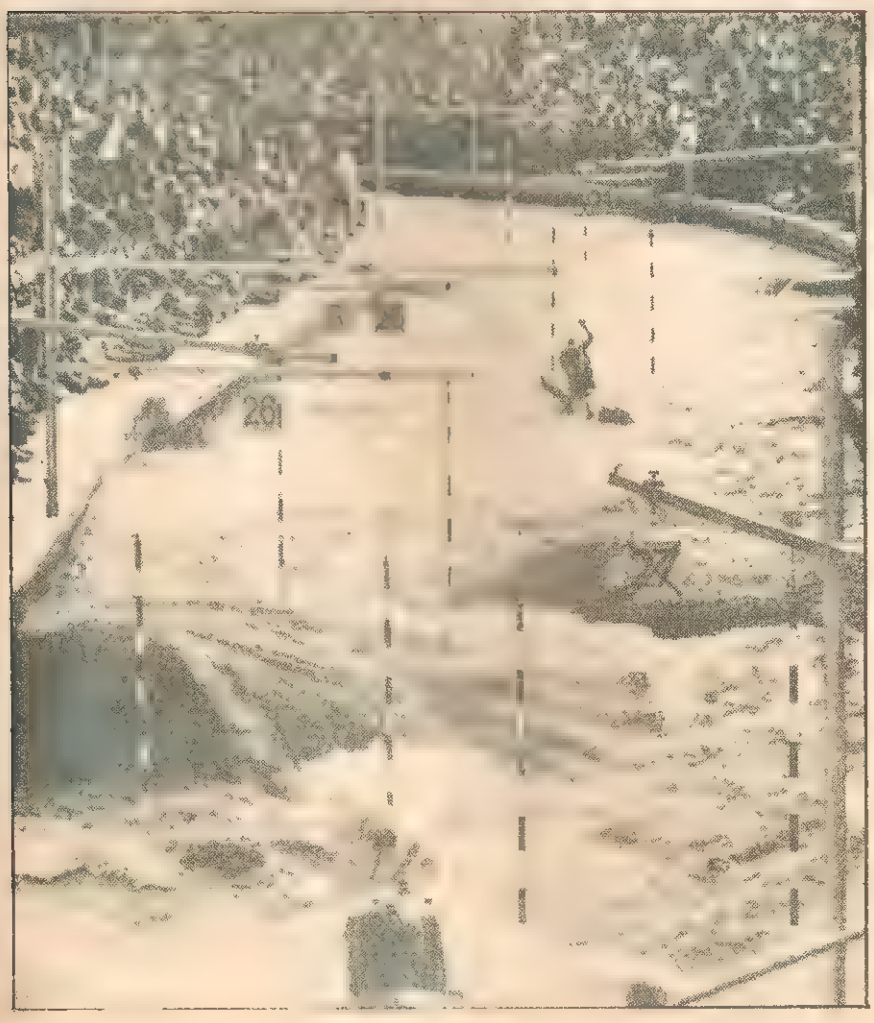

Münih Olimpiyatları'nda en büyük çekişme, politika dünyasının iki büyüğü, Sovyetler Birliği ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaydı. Sanki iki ülke, siyasal alandaki, ekonomik dünyadaki mücadelelerini sporda da sürdürüyordu. Bu çekişme, en çok basketbolda görüldü. Unutulmayacak bir final maçı seyredildi Münih Olimpiyatları'nda... Sonuç 51-50 idi... Bir tek sayı, başka deyimle yarım basketlik fark, Olimpiyat Şampiyonu'nu ortaya çıkarıyordu. Amerika'yı 51-50 yenen Sovyetler Birliği, basketbolda altın madalyayı kazanmıştı. Sovyetler basketbol dışında kızlararası voleybolda ve sutopunda da şampiyon oldular.

Futbolda Polonya, hentbolda Yugoslavya, çim hokeyinde Federal Almanya, erkeklerarası voleybolda Japonya altın madalya kazandı. Genel klasmanda Sovyetler Birliği sporcuları 50'si altın olmak üzere tam 99 madalya toplamışlardı. Sonra 33'ü altın 94 madalya ile Amerika geliyordu. Üçüncü sırada 20'si altın 66 madalya ile Demokratik (Doğu) Almanya vardı. Evsahibi Federal Almanya 13'ü altın olmak üzere 40 madalya kazanmıştı... Türk sporcularının ise bir tek madalyası vardı... Bir tek madalya!.. Serbest güreşte 62 kiloda Vehbi Akdağ ikinci olmuştu. İşte bu gümüş madalya, Münih'teki tek tesellimizdi. 20. Yaz Olimpiyatları'nda Almanların yarattığı spor tesisleri yıllarca kendisinden söz ettirecekti. Hele Augsburg'da özel olarak hazırlanan ve değişik türde sportif mücadele kaynağı olan kanallar hiç unutulmayacaktı.

PUL KOŞESİ

izzet kılınç

POSTA TARİHİ

SEVGİLİ çocuklar yine sizlerle birlikteyiz. Geçen hafta duyurduğumuz gibi size bu hafta "Posta Tarihi"ni anlatmaya çalışacağız.

Filatelide (pul kolleksiyonculuğunda) posta tarihi denilince, ilginç ve tarihî posta olaylarının, posta tarihine geçmesi anlaşılır. Biz ise sizlere posta sisteminin doğuşunu ve ilk posta pulunun çıkışını anlatacağız.

İnsanoğlu ilk çağlarda bulunduğu ortamdan çıkıp, çevresini tanıyıp, çevresindeki diğer toplumlar ile tanıştıktan sonra, birbirleriyle haberleşme ihtiyacını duydular.

İlk zamanlarda ateşle, dumanla, tamtamla, güvercinle haberleşen insanoğlu, yazıyı keşfetmesi ile birlikte yazılı haberleşme doğdu. İlkel haberleşmenin, sistemli bir haberleşme sistemine dönüşebilmesi için yüzyılların geçmesi gerekti.

Bugün en eski posta sisteminin XIII. yüzyılda Paris Üniversitesi, yöneticileri tarafından kurulduğu bilinmektedir. O zamanlarda Paris Üniversitesi'ne, Paris dışından, birçok şehir ve memleketten öğrenciler gelmekte idi. Bu öğrencilerin kendi memleketleri ve şehirleri ile haberleşme imkânı yoktu. Bu sorundan hareket eden üniversite yöneticileri, bu problemi çözmek amacıyla, belli zamanlarda haberleşme hizmetini görmek için kuryeler (★) görevlendirdi. Bu kuryeler üniversite öğrencilerinin mektuplarını alırlar, Avrupa'nın çeşitli bölgelerindeki yakınlarına ulaştırırlardı. Yakınlarından topladıkları mektup ve okul harçlıklarını ise üniversite öğrencilerine getirirlerdi. Böylece üniversitenin denetiminde ve sorumluluğunda ilk ilkel posta sistemi kurulmuş oluyordu.

Bu sistemi, XI. Louis krallığı zamanında, daha düzenli ve güvenilir duruma getirmiştir. XI. Louis, Fransa'nın o zamanki bellibaşlı anayollarında posta dağıtım istasyonlarının kurulmasını öngören 19 Haziran 1464 tarihli fermanını yayınlamakla, Fransa Posta Örgütü'nün temelini atmıştır.

XIII. Louis zamanında ise genel bir posta denetim merkezi kurularak, posta hizmetleri daha kontrollu bir duruma getirilmiştir.

Posta pulunun çıkışından önce, posta merkezlerinin isimlerini taşıyan damgalar kullanılırdı. O devirlerde mektuplar için zarf kullanılması söz konusu değildi... Daha ziyade ince kâğıtlara yazılan mektuplar, yazı iç tarafa gelecek şekilde dörtgen olarak kapatılırdı. Zarf şeklini alan mektubun arkası zamk, çiriş (★) veya kırmızı mumla yapıştırılır, diğer yüzüne ise gideceği adres yazılırdı.

İlk posta hizmetleri diğer ülkelerde ise, örneğin,

Almanya'da ilk posta sistemi XV. yüzyılda Tirol'da kuruldu.

İngiltere'de ise, ilk posta sistemi Edward III.'ın krallığı zamanında kurulmuştur. İlk resmî posta servisi 1635 yılında Londra-Edinburg arasında faaliyete geçmiştir.

Posta örgütleri kurulduğu vakit posta ücreti gönderenden değil, alıcıdan alınmakta idi. Daha sonraları bu sistemi aksayan taraflarını gözönüne alarak şimdi olduğu gibi, posta ücreti gönderenden alınmaya başlandı.

Türklerde ise ilk posta sistemi, Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluş yıllarına kadar dayanır. Osmanoğulları düşman ülkeler ile savaşarak sınırlarını her geçen gün genişletiyordu. Bu genişlemenin sonucunda, merkezden uzak yerlerde savaşan ordular ile devlet sorumlularını haberleşemiyordu. Bu sorunu ortadan kaldırmak için, atlı haberciler kullanılmaya başlandı. Posta işlerinde de, şehir ve kasaba içi posta işlerini yaya postacılar, şehir dışı, uzak posta işlerinde at, katır, deve ve arabalar kullanılıyordu.

Posta işlerinde çalışan bu kişilere, o zamanlar, SAİ (★), ULAK (★) ve TATAR (★) deniliyordu.

Bu şekildeki o posta haberleşmeleri Türkiye'de ilk resmî posta teşkilâtının kurulmasına kadar sürdü.

Türklerde ilk posta teşkilâtının kurulması, Osmanlı İmparatorluğu zamanına 1840 yılına, yani İngiltere'de ilk posta pulunun kullanılmaya başlanıldığı yıla rastlar.

Posta teşkilâtımızın kurulduğu 1840 yılından, ilk posta pulunun kullanılmaya başlandığı 1863 yılına kadar devreye biz MÜHÜR (DAMGA) devri demekteyiz. (1)

Çünkü bu devrede, Avrupa'da ilk zamanlarda olduğu gibi, bizde de mektuplar sadece damgalanıyordu. Posta pulu daha çıkarılmadığından her posta merkezinin kendi ismini taşıyan bu mühürler siyah ve mavi iki renkte, pul yerine kullanılmıştır. Bazen de mühürle birlikte "ücreti alınmıştır" veya "ücreti alınacaktır" kelimelerini taşıyan ayrı damgalar kullanılmıştır.

Böylece posta örgütünün Türklerde ve diğer memleketlerde doğuşunu kısaca anlatmaya çalıştım. Haftaya İLK POSTA PULUNUN doğuşunu anlatmaya çalışacağım.

POSTA SÖZLÜĞÜ

★ KURYE: Özel haberleşme amacıyla kullanılan kişi, evrak taşıyıcı,

★ ÇİRİŞ: Bir çeşit yapıştırıcı,

★ SAİ: Yaya haber dağıtıcısı,

★ ULAK: Tez haber ulaştıran kişi,

★ TATAR: Çok iyi ata binen ve kullanan, yorulmayan kişi, (Resmî posta işlerinde yalnız Tatar kavminden olan kişiler çalıştırılırdı.)

●

HAFTAYA: İlk posta pulunun doğuşu.

TAŞKIN AMCA

anılar gülmece tiyatro masal SORU-YANIT anılar TİYATRO fıkra

BİRAZ DA TİYATRO

Bu hafta da size yıl sonu müsamereniz için küçük ikinci bir oyun sunacağız. Taşkın Amca'nın sizler için yazdığı bu iki küçük oyunun yıl sonunda çok işinize yarayacağından eminim. Öğretmenlerinize öneride bulunarak bunları sahnelemenizi bekler, başarılı olmanızı dileriz. Bu haftaki oyunumuz: DİŞ MACUNU - DİŞ FIRÇASI. (1 Tabloluk Çocuk Oyunu).

(Sahne: Beyaz badanalı, mobilyasız bir oda. Öğretmen sahneye ağır ağır girer, ortada durur:

Öğretmen — Çocuklar, ben öğretmenim... Siz beni belki ilk kez görüyorsunuz ama, ben öğretmenim... Beni can kulağıyla dinlemenizi öğütlüyorum... Bugünkü oyunumuzun adı: Diş Macunuyla Diş Fırçası. Hiç bunların adlarını duydunuz mu çocuklar? Belki birçoklarınız her sabah, belki de her yemekten sonra dişlerinizi yıkarsınız, ovarsınız... Durun, benim size hazırladığım canlı diş macununu çağırayım: Diş Macunu!.. Diş Macunu!..

(Sahnenin kenarından Diş Macunu görünür. Bu, baştan aşağı beyazlar giyinmiş, elinde büyük bir macun tüpü tutan bir kızdır. Tüp mukavvadan yapılıp boyanabilir.)

Öğretmen — İşte diş macunu çocuklar!.. Şimdi sizlere bu tüpü tanıtacağım. **(Diş Macununa)** Adın ne çocuğum senin?

Diş Macunu — Diş Macunu öğretmenim...

Öğretmen — Duyuyor musunuz çocuklar? Peki Bayan Macun... Siz ne işe yararsınız?

Diş Macunu — Ben büyüklerin ve çocukların dişlerini temizlemeye yararım. Beni kullanmayan çocukların dişleri hastalıklı olur. Diş hastalıkları, en tehlikeli hastalıklardır. İnsanların sağlığını tehdit eder.

Öğretmen — Duyuyor musunuz çocuklar, macun çok doğru söylüyor. Aranızda dişlerini yıkamayan varsa hemen yıkamaya başlasın. Şimdi de çocuklar, Diş Macunu deyince akla başka bir şey daha gelmiyor mu? Diş Macununun ayrılmaz bir arkadaşı daha vardır değil mi? Bilin bakalım o kim? Söyleyin bakalım... Tamam... Diş Fırçası değil mi? Fırça nerede acaba Diş Macunu?

Diş Macunu — Diş Fırçası perdenin arkasında çağırmanızı bekliyor öğretmenim... Çağırırsanız hemen gelecek...

Öğretmen — Diş Fırçası!.. Diş Fırçası!..

(Diş Fırçası da, Macun gibi beyazlar giyinmiştir ve elinde güzel, parlak ve büyükçe yapılmış bir diş fırçası tutmaktadır.)

Öğretmen — İşte arkadaşlar, bu da Diş Fırçası... Bir kez de o adını kendi söylesin size...

Diş Fırçası — **(Bir reverans yaparak)** Benim adım Diş Fırçası efendim...

Öğretmen — Bize görevinizi anlatır mısınız sayın Diş Fırçası?

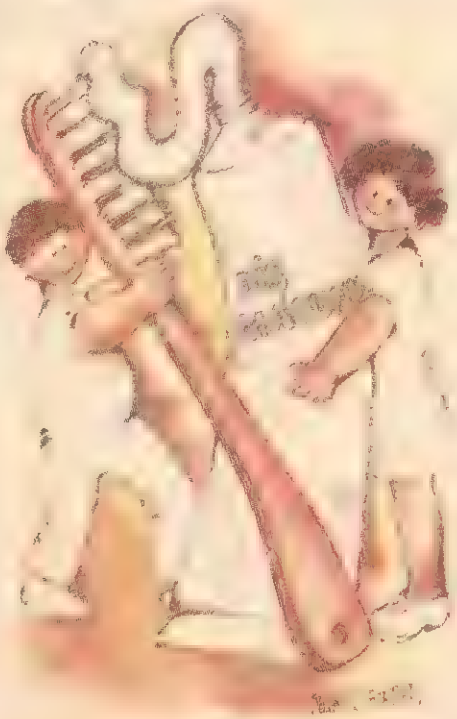

Diş Fırçası — Benim görevim, bembeyaz diş macununu dişlere sürmektir. Bazı çocuklar, dişlerimi temizleyeceğim, diye beni diş etlerine çok sert sürterler... Bu yanlış bir davranıştır. Diş etlerini bozabilir...

Öğretmen — En iyi fırçalama biçimi nasıl olur?

Diş Fırçası — Fırçayı sağdan sola, soldan sağa değil, aşağıdan yukarıya, yukarıdan aşağıya sürtmek en iyi diş fırçalama yöntemidir. Sonra arkadaşlarım, beni her zaman kullanmanız gerekir.

Öğretmen — Başka önemli öğütleriniz var mı Fırçacığım?

Diş Fırçası — Var öğretmenim... Beni kullanmadan önce ve sonra çok iyi yıkamanız gerek... Ben bir kutu ya da kılıf içinde korunmalıyım... Çok temiz olmalıdır bir fırça...

Öğretmen — Görüyor musunuz çocuklar? Diş Fırçanızın öğütleri kulağınıza küpe olsun. Daha başka söyleyecekleriniz var mı Fırçacığım?

Diş Fırçası — Tozlu yerlerde bırakılacak fırçalardan ağıza mikroplar girebileceğinden temizliğe önem vermek en önemli koşul...

Öğretmen — Şimdi de fırçalama işlemini nasıl yaptığınızı gösterir misiniz bize?

Diş Macunu — Beni fırçanın üstüne koyarlar...

Diş Fırçası — Ben ovarım...

Diş Macunu — Ben köpürürüm...

Diş Fırçası — Ben ovarım...

Diş Macunu — Ben köpürürüm... Köpürürüm...

Diş Fırçası — Ben ovarım... Ovarım...

Diş Macunu — Ben köpürürüm... Köpürürüm... Köpürürüm...

Diş Fırçası — Ben ovarım... Ovarım, ovarım...

Öğretmen — Ve böylece dişlerimiz pırıl pırıl olur çocuklar. Diş Macunuyla, Diş Fırçasına teşekkür etmeliyiz çocuklar... Haydi hepimiz birden onlara teşekkür edelim... Diş Macunu!.. Diş Fırçası, yorulduğunuz için candan teşekkürler size...

Macun - Fırça — Sağ olsun tüm çocuklar!.. Hoşçakalın efendim...

(Macunla Fırça sahneden çıkarlar.)

Öğretmen — Onların öğütlerini hiç unutmayın ve her gün ovun dişlerinizi çocuklar... Hoşçakalın...

— PERDE İNER —

FLORENCE NIGHTINGALE ÜSKÜDAR'DA

Ünlü hemşire ülkemize de gelmişti

YIL 1854'dü. İngiltere Kırım yüzünden Rusya'yla savaşıyordu. İngiliz ordusunun gereksinimleri son derece yetersizdi. Her çarpışmada daha çok asker yaralanıyordu.

Savaş alanlarından toplanan yaralılar limanlara taşınıyor ve 500 kilometre uzaklıktaki Üsküdar'a taşınıyorlardı. Yaralılar İstanbul'daki bir hastanede birer metre aralıklarla yerde yatıyorlardı. Farelerin cirit attığı koridorlarda yüzlerce yaralı inleyip duruyordu.

O günlerde normal olarak bir kadın düzenli bir çocukluk yaşamından sonra düzenli bir evlilik yaşamı kurardı. Ama Florence Nightingale böyle bir sığınmayı kabullenemiyordu.

Anne ve babasının karşı koymalarına karşın hemşire olmayı kararlaştırdı. Hastaneleri bir bir dolaşıp gönüllü olarak yaralıları tedavi edecekti. Ailesi sürekli olarak kızlarını böyle bir işten vazgeçirmeye çalışıyorlardı. 1853 yılında Florence Nightingale Londra'da bir hastanede iş buldu.

Bir yıl sonra İngiltere, Rusya'ya karşı savaş ilân etti. 20 Eylül'de ilk çarpışma Alba ırmağının yanında başladı. Dışişleri Bakanı, Florence Nightingale'e Kırım'a gitmesini rica etti.

Genç hemşire hemen yola koyuldu. 38 yardımcısını yanına alarak Boğaziçi'ne hareket etti. 4 Kasım'da Üsküdar'a vardı. Hemen bir hastanenin kurulması hazırlıklarına başladı. Oradaki hastanede askerler yiyecek ve giyecek yokluğunda asker elbiseleriyle birlikte yatıyorlardı.

Hastanede bir mutfak ve çamaşırhane kurdurttu. İngiliz Silahlı Kuvvetleri'ni hastaneye yardım etmesi için sıkıştırıyordu. Ordu yardımda gecikince kendi parasını harcamaya başladı. Bir gazete aracılığıyla yardım toplamayı sürdürdü.

Florence Nightingale her gün 20 saat aralıksız çalışıyordu. Geceleyin bütün işler bittiği zaman elinde bir lambayla teker teker bütün koğuşları dolaşıyor ve yaralıların durumunu denetliyordu. Bu lamba bundan sonra Florence Nightingale ile birlikte anılmaya başlandı. Hemşirenin bir adı da Lambalı Kadın oldu.

1855 yılında Üsküdar'daki hastaneye gelen yaralı bir askerin yaşama umudu artmıştı.

Savaş 1856'da sona erdi. O zamana kadar Florence binlerce yaralının hayatını kurtarmıştı. Ama kendi sağlığı da aşırı çalışmaktan ve sıtmadan ötürü gitgide kötülüyordu. Bu yüzden İngiltere'ye geri döndü. Burada bir hemşirelik okulu kurdu. Okulun yöneticisi olması konusunda kendisine yapılan önerileri kabul etmedi ama burada pratik eğitimler verdi... Hemşirelere modern hemşireciliğin temel ilkelerini öğretti.

FIKRALAR

BAROMETRE

Küçük çocuk sordu:
— Barometre düşünce hava bozulur, değil mi baba?
— Evet yavrum.
- Öyleyse hava bozacak. Demin yer düştü, kırıldı.

HİÇ KAYBOLMAYAN ŞEY

Öğretmen derste küçük Şeyda'ya sordu:
— Söyle bakalımkızım fil nerede bulunur?
— Filler o kadar büyüktür ki öğretmenim kimse onları kaybetmez.

ALFABEDEKİ HARFLER

Öğretmen, okula yeni başlayan Ali'ye sordu:
— Alfabeyi biliyor musun?
— Biliyorum öğretmenim.
— Peki söyle bakalım A'dan sonra hangi harf gelir?
— Bütün öteki harfler öğretmenim.

ONLAR DA SEVİNSİN

Annesi oğlunun karnesine bakarak üzüntüyle söylendi:
— Geçen yıl sınıfın birincisi olmuştun. Bu yıl zayıflarına bakılırsa sonuncu olmuşsun, dedi.
Çocuk önüne bakarak:
— Anneciğim dedi, geçen yıl sen sevinmiştin, bu yıl da arkadaşlarımın anneleri sevinsin.

GEREÇLERİMİZİ KENDİMİZ YAPALIM

BARDAK ALTLIĞI

İBRAHİM ÖRS

balıklıkoy

Daha önce dizilerimiz arasında "Muhtarın Yeğenleri" "Onur Çocuğu" ve "Almanya Öyküsü" adlı kitaplarını severek okuduğunuz, yazarımız İbrahim Örs'ün çok değişik bir biçimde hazırlanmış BALIKLIKOY adlı yeni romanını sunuyoruz. Masal-Roman türü bu yapıtta insanla balık ilişkileri bir yavru levrek balığının ağzından anlatılıyor.

SİNOP'TA 23 NİSAN

Sinop'ta bir aşevi sahibi, "Çocuklara her şey bedava kampanyası" düzenledi...

SEVGİLİ çocuklar size bugün sözünü edeceğimiz olayın üzerinden bir ayı aşkın bir süre geçti. Ancak, biz de bunu yeni haber aldık. Mete Akyol, Milliyet Gazetesi'ndeki "Mete'lik" sütununda olayın sözünü ettiğinde ilgilenip Sinop'a mektup yazdık ve olayın ayrıntısını öğrenmek istedik. Yanıt elimize henüz geçti. Hepinizin ilgisini çekeceğini umduğumuz bu güzel olayı size duyurmak istiyoruz.

Geçtiğimiz 23 Nisan Çocuk Bayramında Sinop'ta bir aşevi sahibi Çocuklara her şey bedava kampanyası düzenlemiş. Bahri Kalındamar adındaki [illegible]

Çocuklara her şey bedava kampanyasının amacı çocukların [illegible] göndermek [illegible] duyurusunu [illegible] di eşyayı [illegible] makti.

Kalındamar, bu kampanyanın duyurusunu yapar yapmaz yüzlerce anne, baba evlerinde kendi pişirdikleri yemekleri, kurabiyeleri, bunlara ek olarak da yığınla oyuncak ve giyecek eşyayı toplayıp o gün aşevini doldurmuşlar. Bu arada yüzlerce çocuk da ellerinde oyuncakları ve kendi annelerinin yaptıkları yemek ve kurabiyeleri, pastaları kucak kucak taşımışlar. Dostluk ve arkadaşlık içinde karşılıklı olarak bu hediyeleri birleştirip birbirlerine kendi elleri ile vermişler.

Bu arada balıkçılar gemilerini, şoförler araba minibüs ve kamyonlarını güzelce süsleyip çocukları sabahtan akşama kadar gezdirmişler. Bu gezilere anneler babalar da katılmışlar ve çocuklarla birlikte güzel bir gün yaşamışlar. Bu kampanyaya tüm Sinop halkı katılmış. Hep birlikte davranılınca nelerin [illegible] rılabileceği kanıtlanmış gün...

([illegible] hediyelerin bir bölümünü ayırıp Kız ve Erkek Yetiştirme Yurdu'ndaki arkadaşlarına göndermişler.

Size bu sayfada 2 [illegible] günü Sinop'un yaşadığı o güzel Çocuk Bayramı'ndan iki fotoğraf veriyoruz. Arkadaşlarımızın mutluluğu yüzlerinden okunuyor değil mi?

Sinop halkına bu örnek davranışı için içten teşekkür ediyoruz. Gelecek yıllarda tüm ülkede bayramların böyle birlikte ve el birliğiyle kutlanması dileğiyle...

KIZILDERİLİ ÇADIRI NASIL YAPILIR?

GEREÇLER:

Özellikle gemi malzemeleri satan bir dükkândan alınabilecek bir yelken bezi. 2.10 metre uzunluğunda 4 bambu kamışı. 6 mm. kalınlığında ve 5 cm. uzunluğunda 4 ağaç çivi. 6 mm. boyutunda 24 perçin çivisi. İnce bir kırnap. Bu kırnabın kalınlığı 6 mm. ve uzunluğu 3 metre olacak. 3 mm. boyunda 8 perçin çivisi ve bunları çakmak için bir kerpeten. 3 mm. çapında bir tel.

ÇADIRIN YAPILMASI:

Yelken bezini 1.65 cm. boyunda dört parçaya keşin. Parçaların her birinin alt bölümü 1 metre, üst bölümü işe 58 cm. olşun. Bu dört parçayı birbirine dikin. Ancak dördüncü parçanın hepsini dikmeyin. 20X11 cm. boyutlarında 12 tane dikdörtgen biçiminde bez kesin. Bu parçaları çadırın içinde bambu kamışlarını beze tutturacaktır. Çadırın kapısının yüksekliği 80 cm'den fazla olmasın. Kapının kenarlarını bambu kamışlarıyla sağlamlaştırın. Üstüne ise üçgen biçiminde bir bez dikin ki yırtılmasın. Şimdi bambuları hazırlayın. Yukardan aşağıya doğru 50 cm'lik yerde 6 mm'lik matkapla bir delik açın. Tahta çivileri buradan geçirin ve bambuları birbirlerine bağlayın. Sonra bambuların üst bölümünden 5 cm. aşağıda birer delik açın ve buralardan geçirilen iplerle birbirlerine bağlayın. Çadır kenarındaki dikiş yerlerinden geçirdiğiniz ipleri yukardaki tahta çivilere bağlayın.

KIZILDERİLİ ÇADIRININ KROKİSİ

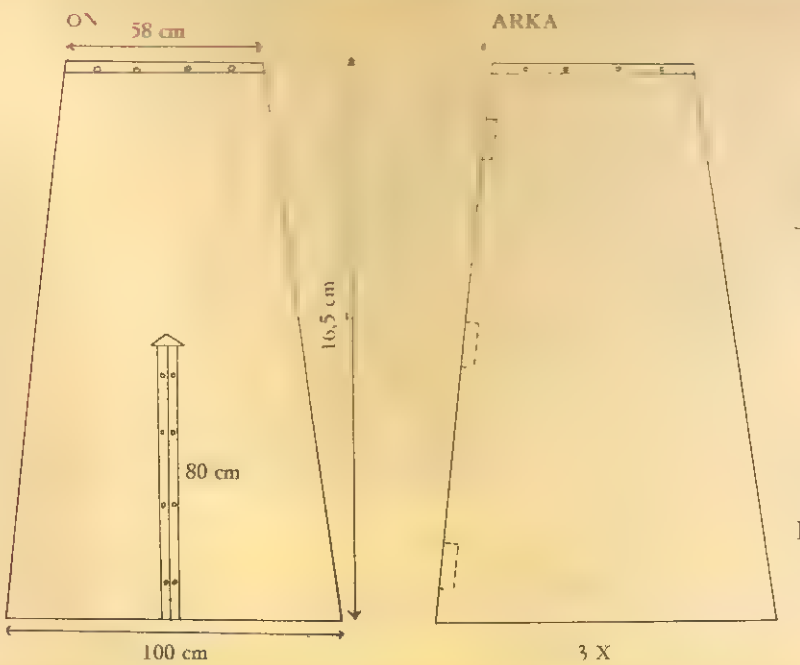

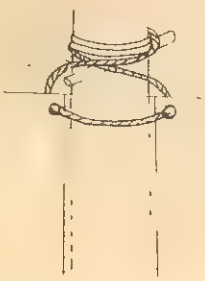

ÇADIR BEZİNİN KAYMAMASI İÇİN

BİR AVUÇ HIRSIZ

yazan: nina bawden

11

PARA NEREDE?

ORADA para olduğunu kim biliyordu Bayan B?, diye sordu Sid.

"Ben", dedim. Bu arada Clio'nun bana bir garip baktığını farkederek ona doğru döndüm. "Ama ben almadım onu," dedim.

"Sen aldın demedim ki," dedi Clio. Dudakları titriyordu.

Rosie, "Kendine gel Fred!" diye bağırdı.

Sid bize sabırsız bir bakış yöneltti, sonra, "Başka kim biliyordu?" diye ısrar etti.

Ninem ellerine baktı. Sonra onları çözdü. Ateşe dönerek seyretmeye koyuldu. Şimdi yüzüne bir kırmızılık yayılmıştı.

"Bay Gribble," dedim.

Ninem uzun ve titrek bir soluk verdi, "Bana haftalık kazançlarını kimsesiz, yardıma muhtaç kadınlara verdiğini söylemişti. Bu arada bir ayakkabıya gereksindiğini farketmiştim. Zavallı, eski ayakkabılarını içine su almasınlar diye gazete kâğıtları tıkıyordu. Beş yüz lirayı ona ayakkabı alsın diye dün gece verdim. Herhalde parayı buradan aldığımı gördü. "Bana doğru döndü, "Ben budalayım Fred. Yaşlı, ahmak, bir budala!" dedi.

Sid arkasını dönüp odadan çıktı ve merdivenlere doğru yöneldi. Ben de onu izledim. Adamın odası içinde hiç yatılmamış gibiydi. Ne dolaplarda, ne çekmecelerde ne yatağın altında burada bir adam yaşadığına ilişkin en ufak bir iz yoktu. Adamın geldiği gün çektirdiğimiz resmin üzerinde bulunan bir havlu asılı olmasa buraya Bay Gribble hiç gelmedi diyebilirdim. "Ninem anneme adamın bu resmi hiç sevmediğini söylemiş," dedim. "Ne demekse, resim için 'sevmiş."

"Çok kabalık doğrusu" dedi Sid. "Ama resmi beğenmediyse ninenden izin alıp da onu duvardan indirmedi?" Yatağın başucunu dolanarak havluyu kaldırdı. Bunun arkasında hiçbir şey yoktu. Çivi yalnızca boş bir çerçeve duruyordu. Resim gitmişti.

Merdivenleri koşarak inerken bağırdık, "Resmi de çalmış. Bu adam bir hırsız!"

"Tam bir dolandırıcı bence" dedi Sid. "Bunlar böyle yapıyorlar işte. Bir kese gidip acıklı öyküler anlatırlar ve onları acındırmak için de eski pabuçlar falan giyiyorlar." Tamam ki, insanlar da onlara pabuç, falan gibi bir şeyler falan veriyor. Şimdi kimbilir kaç tane yeni pabucu var bu adamın. Nineyi acındırmak için eski bir çift giyiyordu tabii ki."

Algy çayı yapmış ve ninemi beklemişti. Şimdi biraz daha iyi görünüyordu. "Yani, resim için pek üzülmüyorum doğrusu," dedi. "Albert çok severdi onu. Benim evimden onun böyle çalınması"... Fincanı tabağına koymaya çalıştı, elleri titrediği için ikisi birden çarptı. Algy onları ninemin elinden alıp masanın üzerine bıraktı.

"Ne zaman gitti Bayan B?" diye sordu Sid.

Ninem, "Bu sabah olacak. Alışveriş yapmaya çıkmıştım. Dönüşümde yoktu. Odasına çıkmadım. Çünkü her zaman odasını derli toplu tutar ve beni için yatağını kendi yapmak çay hazırlığı yapacağım yormak istemediğini ve ğini dışarda yiyeceğini. Ben de ona yemek mutlaka almasını

Sonra içini çekti ve iskemlenin arkasına yaslanarak: "Benim gerçek bir dost olduğumu söyledi," diye inledi.

"Gördüğüm en adi adam!" dedi Sid. Onu hiç bu denli kızgın görmemiştim. Yüzü kıpkırmızı olmuştu ve mavi gözleri pırıl pırıl parlıyordu. "Derhal polise haber vermeliyiz Bayan B." dedi.

"Hayır," dedi ninem, "Hayır..." Sesi alçak fakat kararlıydı. Birkaç dakika şaşkın şaşkın nineme bakakaldık. Sonra Rosie, "İyi ama, onu yakalarlar ve siz de paranızı geri alırsınız" dedi.

"Hapise girer o da," dedi Clio. "Mutlaka hapise girmeli o adam..."

Sid nineme bakıyordu. "Onun için üzüldüğünüzü söylemeyin lütfen Bayan B." dedi. "Herhalde artık onun çok iyi bir adam olduğuna ve muhtaç kişilere yardım ettiğine inanmıyorsunuzdur."

Ninem başını iki yana salladı, "Hayır. Onların yalan olduğunu biliyordum. Ama kimsenin polise haber vermesini istemiyorum." dedi. Sonra bana dönerek, "Fred bunun yanlış olduğunu düşünme. Annen bana her zaman iyi bir evlât gibi davrandı. Bunu yadsımıyorum. Ama bunu işitirse neler söyleyeceğini tahmin edersin. Hiçbir satırını duymak istemiyorum bunların... Bu benim enayiliğimden oldu. Ben yaşlı bir budalayım, kabul. Ama tüm bunları bir de annenden duymak istemiyorum. Tüm yaşamım boyunca bunları başıma kakacaktır. Bunun yerine dört bin beş yüz lira yitirmeyi yeğliyorum," dedi.

Biraz rahatsız bir biçimde, "Annem öyle davranmayacaktır nineciğim," dedim, "Bu denli önemli bir konuda öyle davranacağını sanmıyorum."

Ninem bana gülümsedi. Bu içten bir gülümsemeydi. Zorlama falan değil... "Belki de haklısın," dedi. "Ama doğrusu bu tehlikeyi göze almak istemiyorum. Buna budalaca bir gurur de istersen."

"Ama nineciğim..." tartışmayı uzatacaktım ki, Sid ayağıma şiddetli bir tekme indirdi. Ben de sustum.

"Bir şey sormak istiyorum," dedi Sid. "Haftalık kazançlarını muhtaçlara dağıttığını söylüyordunuz. Bu hafta size kirayı ödedi mi?"

Ninem hayır anlamında başını salladı. Sid bir şey söylemek üzere ağzını açtıysa da sonra vazgeçti. Ninem bize bakarak, "Şimdi," dedi, "Sizden bir söz isteyeceğim. Tüm bunları unutacağınıza ilişkin

bir söz." Hiçbirimizden ses çıkmadı. Ninem içini çekti, "Soruna şöyle bakın" dedi, "Bu parayı nasıl olsa hiç harcamayacaktım. Onun için bu paranın gitmesi büyük değişiklik yapmıyor. Ve kentte şöyle söylentilerin çıkmasını istemiyorum: **'Kendine bakamayacak kadar yaşlandı.', 'Beyni sulandı!** 'Bir yaşlılar evine konmalı.'"

Kimse böyle şeyler söyleyemez," diye bağırdım.

"Evet söylerler" dedi Rosie. Hepimiz ona baktık. Şaşırmıştık. Rosie biraz kızardı, "Demek istiyorum ki, nineni tanımayanlar böyle şeyler söyleyebilirler. Biliyorum, çünkü vaktiyle bizim sokakta, küçük bir kulübede oturan yaşlı ve çok iyi bir kadın vardı. Evinde keçiler ve civcivler beslerdi. Herkes arkasından tıpkı ninenin söylediği gibi şeyler söylerdi. Sonunda bunadığına karar vererek sağlık müfettişi gönderdiler evine. Kadını alıp bir sağlık yurduna yatırdılar. Bu haksızlıktı, çünkü kadının hiçbir şeyi yoktu. Ben arada onu ziyarete gider ve hayvanları severdim. Kocası ölünce onun adıyla çağırdığı ve geceleri ayak ucunda yatan bir horozu ve adı Harry olan bir keçisi vardı."

"Keçilerle civcivleri yatak odama sokmaya kalktığım gün öleyim daha iyi!" dedi ninem aksi bir tavırla. Sonra Rosie'ye bakınca yüzü yumuşadı, "Aslında doğru söylüyorsun kızım, insan yaşlanınca pek eskisi gibi davranamıyor. Kimseye yararın olmadığı gibi, bir de yük oluyorsun. Olabildiği kadar da yük olmamaya çaba göstermek gerekir bence. Onun için şimdi sizden rica ediyorum ki, kimseye tek kelime söylemeyiniz. Önünde sonunda benim param bu..."

Her ne kadar gülmeye çalışıyorsa da, yeterince üzüldüğünü anlıyorduk.

Algy, "Ben de aynen sizin gibi davranırdım." dedi. "Aileme haber vermektense ölmeyi yeğlerdim." Gözlüklerinin arkasından birden gözleri korkudan iri iri açıldı, "Hatta kendimi bile öldürebilirdim," dedi.

"Bu iş tümüyle başka," dedi Sid. "Sen çocuksun. Sana her şey yapabilirler..."

"Çocuklarla yaşlılar aslında aynı sayılır." dedi ninem. "Soruna hiç böyle baktın mı?" Hepimizi teker teker dikkatle süzdü. "Bana söz veriyor musunuz bakalım?"

Birbirimize baktık ve sonra evet anlamında başımızı eğdik.

"Eh, o zaman sorun kalmadı" dedi ninem. Geriye yaslandı, çok yorgun görünüyordu. Birden onun her an ölebileceğinden korktum. Göğsüm acıdan sıkıştı. Ama herkes bana bakarken yapacak bir şey de yoktu pek. Yalnızca, "Yapabileceğim bir şey var mı nineciğim?" demekle yetindim.

"Hayır Fred. Eve git ve her şeyi unut. Yaranın çabuk iyileşmesi için kaşımamak gerekir." Hepimize güzel bir gülücük yolladı. "Güzel donanma partisi için hepinize teşekkür ederim." dedi.

Caddenin sonuna gelince konuşmak için durduk.

yeni baskıları ÇIKTI

ÇOCUK KLÜBÜ

ARMAĞANLARIMIZ SÜRÜYOR

ÇOCUK Klübü'nden armağan kazanan kardeşlerimizin armağanları süratle yerlerine ulaştırılıyor sevgili okurlar. Armağan kazanıp da, henüz armağanları ellerine ulaşmayan okurlarımız üzülmesinler, armağanlarınız posta pulu ile gönderildiğinden, zaman zaman gecikmeler de olacaktır.

Adlarını armağan kazanan kardeşlerimizin arasında göremeyen okurlarımız üzülmesinler. Bu tür kuraları her hafta sürdürecek, bir yıl içinde de her okurumuza bir armağan ulaştıracağız.

Esenlik dolu bir hafta dileriz sevgili çocuklar.

BU HAFTANIN ARMAĞAN KAZANAN ŞANSLI OKURLARI

1. Atila Yörüker (Antalya)
2. Beril Aziz (Lefkoşa)
3. Hakan Ozan (Karacabey)
4. Sevin Işıklı (İzmir)
5. Yavuz Selim Pota (Trabzon)
6. Serkan Kaytancıoğlu (Havsa)
7. Yakup Bülür (Kartal)
8. Hasan Yeşiltaş (Diyarbakır)
9. Nurten Yıldırım (Zonguldak)
10. M. Talât Gülbay (Kastamonu)
11. N. Kemal Haraççı (İstanbul)
12. Nurşen Şahin (Kdz. Ereğli)
13. Adnan Özalp (Ürgüp)
14. Mehmet Üstünipek (Arifiye)
15. Emine Ateş (Ankara)
16. İsmail Esiner (İstanbul)
17. Damazan
17. Ramazan Pelik (Tavas)
18. Olcay Taylan (Rize)
19. Pınar İlki (İstanbul)
20. Yalçın Çiftçi (Denizli)
21. Cüneyt Işıldar (Gölhisar)
22. Nihal Saklayıcı (Konya)
23. Ebru Ozgün (Ankara)
24. Nergis Öksüz (Erzurum)
25. Erhan Gültaş (Gaziantep)
26. Togay Çiyan (Amasya)
27. İnci Çelik (Zonguldak)
28. Adile Şahin (Adana)
29. Tuğrul Elagöz (Eskişehir)
30. Taner Canlı (Erzincan)

ARAMIZA YENİ KATILAN ARKADAŞLAR

1191) Kadem Doğruyol, 1192) Levent Alper, 1193) Suat Sönal, 1194) Altay Yüceyaltırak, 1195) Özer Erkol, 1196) Sema Eser, 1197) Timur Kasap, 1198) Davut Gözükul, 1199) Erkan Baylak, 1200) Reşat Gürtaş, 1201) Tayanç Ülker, 1202) Hakan Muralı, 1203) Ertuğ Türkmen, 1204) Hüseyin Ballı, 1205) Nurettin Alkan, 1206) Yaşar Cöbek, 1207) Muhittin Altınkaynak, 1208) Aşkın Suder, 1209) Murat Saraç, 1210) Münif Çelebi, 1211) Mehmet Şenyurt, 1212) Erol Karakülah, 1213) Barış Mert Karoğlu, 1214) Soner Çağatay, 1215) Tunç Duygun, 1216) M. Yılmaz Özgün, 1217) Erol Akyüz, 1218) Okan Özsoy, 1219) Şenol Candaş, 1220) M. Cengiz Altir, 1221) İlkay Kâhya, 1222) Ömer Şerif Kuş, 1223) Şebnem Bengi; 1224) Mehmet Hüsmenoğlu, 12250 Mehmet Şerlek, 1226) Belma Taşkın, 1227) Ela Duman, 1228) Hüseyin Kuru, 1229) Muharrem İnce, 1230) Murat Bekerey, 1231) İlhan Kadıoğlu, 1232) Aylin Gümüş, 1233) Günseli Korsan, 1234) Zekeriya Kuru, 1235) Taner Bayraktar, 1236) Murey Çakır, 1237) Salih Milli, 1238) Meriç İkizoğlu, 1239) Mert Berkmen.

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

- **DANEM AKLAN:** Yaşım 10. Kitap okumayı, televizyon seyretmeyi, bisiklete binmeyi çok severim. Mandolin ve flüt çalarım. Kart ve pul biriktiririm. Adres: Kışla Sok. No: 1 MUDANYA
- **ÖZHAN KIZILTAN:** Yaşım 12. Pul biriktirmeyi, spor yapmayı, televizyon seyretmeyi severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Erdemir Lojmanları, 32 Evler. K/İ/7-B No: 13 KDZ. EREĞLİ
- **GÜNAY ULUÇ:** Yaşım 12. Futbol oynamayı, müzik dinlemeyi severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum. Adres: Orhantepe Cad. Sümbül Çıkmazı No: 6 Kartal-Maltepe-İSTANBUL
- **SEVİM ÖZDEMİR:** Yaşım 12. Kitap okumayı, resim yapmayı, müzik dinlemeyi, çok severim. Boş zamanlarımda kitap okurum. Yazışmak istiyorum. Adres: Bahçelievler 1. Sok. Atayata Ap. No: 12 ÇORLU
- **ÖZCAN ŞEN:** Yaşım 14. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, resim yapmayı severim. Yazışmak istiyorum. Adres: Han Mah. Orta Cami Sok. No: 21 Susurluk-BALIKESİR
- **AYSIN SÜMER:** Yaşım 13. Kitap okumayı, televizyon seyretmeyi, koleksiyon yapmayı severim. Yazış[illegible] yorum. Adres: [illegible] Sümer Ap. No: 78/4 Ereğli-KONYA
- **SABİHA AKMAN:** Yaş[illegible] Müzik dinlemeyi, yüzmeyi ve pul biriktirmeyi çok severim. Benimle yazışmak ister misiniz? Adres: Hisarbaşı Mah. Postahane Sok. No: 13 MİLAS
- **MİŞA SİDİ SARFATİ:** Tenis oynamayı, pul biriktirmeyi köşesinden arkadaş edinmek istiyorum. Adres: 1375 Sok. 14/4 Herman Ap. Alsancak-İZMİR
- **SELİME İLPARS:** Yaşım 11. Kitap okumayı ve müzik dinlemeyi severim. Yazışmak istiyorum. Adres: Stadyum Cad. Murat Taksi Karşısı No: 39 ADANA
- **EYLÜM TUNCAY:** Yaşım 12. Müzik dinlemeyi, dans etmeyi çok severim. Pul, peçete, kart biriktiririm. Adres: Onur Sok. Bayrı Ap. 28/8 Maltepe-ANKARA
- **SERRA TUNAMAN:** Yaşım 9. Kitap okumayı, şiir yazmayı, bisiklete binmeyi, paten kaymayı severim. Yazışmak istiyorum. Adres: Fenerbahçe-Dalyan Tunaman Sok. No: 7 Kat: 2 İSTANBUL
- **YONCA AKGÜNTEKİN:** Yaşım 12. Dans etmeyi, kitap okumayı, spor yapmayı, müzik dinlemeyi severim. Kart, para, anahtarlık biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Sağlık Sok. Eski Hastane Karşısı No: B-7/3 Yenişehir-KARABÜK
- **MELTEM ŞENER:** Yaşım 11. Kart biriktiririm. Müzik ve sporu severim. Ülkemizden bir arkadaş ile mektuplaşmak [illegible] Adres: Çınar Mey[illegible] Bakan Cad. Ba[illegible] D.20 Kat. 5 De[illegible] KOCAELİ
- **ŞE[illegible]** Yaşım 15. [illegible] yapmayı ve mek[illegible] çok severim. Yurt içi veya yurt dışındaki [illegible] arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Atatürk Cad. Ata Ap. 45/14 ESKİŞEHİR
- **BEYHAN ŞENER:** Yaşım 9. Pul biriktirmeyi, televizyon seyretmeyi, kitap okumayı, müzik dinlemeyi ve spor yapmayı çok severim. Yazışmak istiyorum. Adres: Bahçelievler Mah. Kaymakam İsmail Paşa Sokağı No: 9 Kat: 4 Şener Ap. GAZİANTEP
- **BERİL ÖRS:** Yaşım 11. Bale yapıyorum. Pul koleksiyonum var. Boş zamanlarımda kitap okur, gezer, müzik dinleyip dans ederim. Yaşıtlarımla [illegible] istiyorum. Adres: İstasyon Cad. No: 19/4 Çam [illegible] epe-İSTANBUL

IŞIK

Işık hayatımızın kaynağıdır.
Işığa fazla bakılmamalıdır.
Işıkla fazla oynanmamalıdır,
Fazla ışığın zararı da vardır.

Fazla ışık sağlığımızı bozar.
Işığa fazla bakmayın çocuklar.
Bakarsan ışığa gözlerini bozar.
Bunları iyi biliniz çocuklar.

Işıksız hayat olmaz ki,
Bunun değerini kimse bilmez ki.
Karanlıkta düğüm çözemezler
Işıksız yerde insan gezemez ki.

GÜLŞEN TOKG[illegible]

GÜZEL YURDUM

Toprağından suyundan
İnsanının huyundan
Her şey iyiye doğru
İşte bu güzel vatan.

Dağları, ovaları,
Denizleri, ırmakları
Günlük güneşlik her yer
Yurdumun toprakları.

Düzeni ve dirliği,
Dostluğu ve birliği
Mutlulukla doludur.
Yaşanmış her günleri.

EROL BAYR[illegible]

SİZE DİYORUM

Herkese diyorum
Üzmeyin birbirinizi
Üzmeyin herkesi
Üzmeyin dünyayı.

Size sesleniyorum
Abiler, ablalar
Üzmeyin bizi
Üzmeyin aileleri.
Size sesleniyorum
Asya'dan Amerika'ya
Üzmeyin bizi
Üzmeyin herkesi.

Size diyorum
Ama benim dememle olmaz
Birçok kişi ded.
Dinlenmedi.

Size diyorum
Birleşelim
Kardeş olalım.
Kırmayalım birbirimizi.

Adımız duyulsun dünyada
Kardeşlik ülkesi diye
Yok olsun
Üzüntüler ve kederler.

REFİK ULUKAN

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

BAHAR

Kırlar yeşilleniyor,
Göçmen kuşlar dönüyor,
Çiçekler açıyor,
Geliyor güzel bahar.

Soğuk kalmadı.
Hava ılık.
Ne güzeldir ilkbahar,
Geliyor güzel bahar.

Neşe doldu çayırlar,
Eğleniyor çocuklar.
Çiçek kokuyor her taraf
Geliyor güzel bahar.

YONCA AKYÜZ

TÜRKİYEM

Yemyeşil ovalarıyla,
Yüce dağlarıyla,
Ne güzelsin Türkiyem.

Akdeniz'den Ege'ye kadar,
Meyve bahçeleri,
Ne güzelsin Türkiyem.

Uzanır kolların nehirler boyu
Sıcak kucağımda saadetim
Ne güzelsin Türkiyem.

HAKAN DOĞAN

ORMANIN GÜZELLİKLERİ

Orman yurdun sesidir,
Nesillerin menekşesidir.
Her yaprağında bir kuş sesi,
Ormandaki hayata bak.

Selleri emer bizi koruyarak,
Gemi olur denizde gezer,
Uçak olur havada uçar
Kalem kâğıt olur her zaman yazar.
Ormandaki hayata bak.

Çiçekler açar
Kokar menekşe gibi
Orman yapar her işleri
Ormanda hayat başkadır.
Kokusu da başkadır.

Televizyon, mobilya, kalem,
Kâğıt, masa ve sandalye
Gibi şeyler
Ağaç yararı ile olur.

BİLGİ PEKMEZCİ

OKURDAN OKURA

KEDİM

Bir kedim var
Maskara mı maskara
O ne oyunlar bilir
Bizleri eğlendirir
Görevini unutmaz
Fareleri yaşatmaz.

BURAK GÜRKAN

UÇURTMAM

Uçurtmamı yaparken
Kopardılar kuyruğunu
Baştan yaptım uçurtmamı
Bir şey eksikti
Aldım kâğıt kalemi
Yaptım Ay Yıldızı
Boyadım sonra
Taktım uçurtmama
Süzüldü gökyüzünde
O şanlı uçurtmam.

ÇAĞATAY TAŞDEMİR

KANSER

Bir doktora görünmeli.
Şimdi yaşıyoruz belki
Biraz yarını düşünmeli
Kurtulmak istersen kanserden.

Çaresi bulunmadı
Erken teşhis konmalı
Hastalar kurtarılmalı
Şu çaresiz kanserden.

İLHAN SEİS

OKURDAN OKURA

İLKBAHAR

Kuşlar ötünce
Uçurtmalar yükselince
Çocuklar sevinince anlaşılır ki
İlkbahar geliyor.

Her taraf şenlenince
Kış bitince
Kuşlar geri dönünce anlaşılır ki
İlkbahar geliyor.

Ağaçlar çiçek açınca
Sobalar kaldırılınca
Okullar tatile girmeye başlayınca
İlkbahar geliyor.

Arılar vızıldayınca
Sinekler çoğalınca
Karıncalar çıkınca anlaşılır ki
İlkbahar geliyor.

ZEYNEP HASALİGİL

ANNEM

Beni karnında taşıyan annem
Dünyaya getiren annem
Besleyip büyüten annem
Annem benim her şeyim.

Annem benim her şeyim
Annem benim canım
Annemi ben hiç kimseye değişmem
Annem benim baş tacım.

HÜSEYİN CEVİZ

Resim : OYA TERZİOĞLU

mordillo'dan bir karikatür

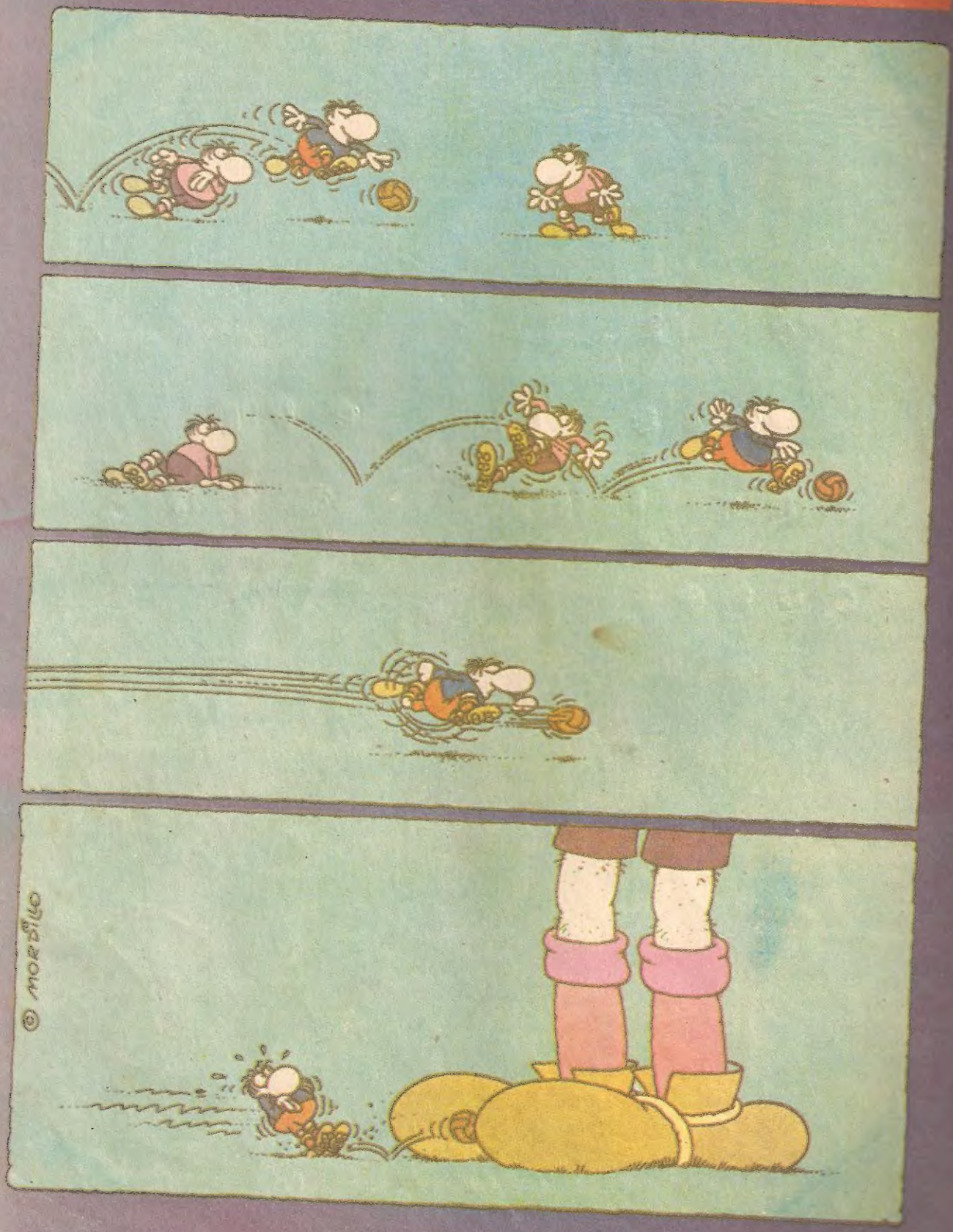

BİP®

Bip bip, bip. . . . bip. . . .
Çocuklar sizinle tanışalım.
Bip benim adım.
Yeni ve üstün yapıştırıcıyım.
Size biraz özelliklerimden söz edeyim.
Ambalajım özel plastikten yapılmıştır.
Dayanıklı, esnektir.
Beni patlatamazsınız.
Kapağım tüpümün ağzını iyice kavrar.
Kapalıyken havayla temas etmem.
Bu yüzden kurumam.
İsterseniz akarım, isterseniz akmam.
İstemediğiniz yere asla bulaşmam.

Benimle zevkli çalışırsınız.
Plastik yapıştırıcıyım,
Kuruyunca şeffaflaşırım.
Bundan sonra birlikte olacağız.
Pamuk Prenses ve Yedi Cücelerim'den dilediğinizi alın.
Masal serisini tamamlayın.
Boşalan tüplerimi sakın atmayın.
Birlikte neler neler oynayacağız.

BİP
"yeni ve üstün yapıştırıcı"

DENGE A.Ş. Abdulhakhamit Cad. 16/5 TAKSİM Tel:44 64 24-43 70 12-44 61 36

ASA

Çıngırımız kocaman balonu bu kadar tadı gitmez ağızdan karikatürü dee vaaaaar...

Çıngır®

çin çocuklar çıngır çiğner